

R O M Ȃ N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 3871

Dosar nr. 18/62/2005

Ședința publică din 25 noiembrie 2008

Completul compus din:

Georgeta Barbălată	- Președinte
Iuliana Popescu	- Judecător
Nicu Jidovu	- Judecător

Magistrat asistent : Raluca Florentina Niculae

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Georgina Bodoroncea de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

S-au luat în examinare recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și partea vătămată Cistian Daniel împotriva deciziei penale nr.44/AP din 15 mai 2008 a Curții de Apel Brașov – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, privind pe intimatul inculpat Diaconescu Emil Alexandru.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie 2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 12 noiembrie 2008 și apoi la 25 noiembrie 2008.

C U R T E A

Asupra recursurilor de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

A. Prin sentința penală sentința penală nr. 65/S/07.02.2007 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. 18/62/2005, în baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. c Cod procedură penală a fost achitat inculpatul DIACONESCU EMIL ALEXANDRU

pentru săvârșirea

infracțiunilor de omor deosebit de grav, prevăzută de art. 174 - art.176

lit. b, d Cod penal, cu aplicarea art.37 lit. a Cod penal, tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.2 lit. b și c și alin. 2/1 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 37 lit. a Cod penal și nerespectarea regimului armelor și munițiilor, prevăzută de art. 279 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 37 lit. a Cod penal.

S-a constatat că inculpatul a fost reținut 24 ore în perioada 13 - 14.12.2004 și arestat preventiv în perioada 15.12.2004 – 14.03.2005 și 15.03.2005 – 27.10.2005 .

În baza art. 350 alin.1 Cod procedură penală a fost revocată măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea Brașov dispusă față de inculpat prin decizia nr. 637/R/27.10.2005 a Curții de Apel Brașov .

În baza art. 346 alin. 3 Cod procedură penală au fost respinse pretențiile civile formulate în cauză de părțile civile Spitalul Clinic Județean de Urgență Brașov și SC Farmacia Theea SRL.

S-a constatat că Cristian Daniel are calitate de parte vătămată și nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art.192 alin.3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

1. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că inculpatul Diaconescu Emil Alexandru a fost trimis în judecată prin rechizitoriul din data de 06.05.2005 al Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Brașov pentru săvârșirea infracțiunilor de omor deosebit de grav, prevăzută de art. 174, 176 lit. b, d Cod penal, tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.2 lit. b și c și alin.2/1 lit. b, c Cod penal, nerespectarea regimului armelor și munițiilor, prevăzută de art. 279 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 37 lit. a Cod penal, art. 33 lit. a Cod penal și art. 7 din Legea 543/2002.

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut că, în data de 6.12.2004, între orele 19,06 – 19,10, inculpatul a intrat în incinta Farmaciei Theea, pe ușa de acces, a întors plăcuța cu programul unității aflat pe ușă, semnalând că unitatea este închisă, a tras în dreptul ușii panoul publicitar mobil aflat în vestibul, a pătruns în încăperea destinată desfacerii produselor farmaceutice, până în dreptul casei de marcat, amplasată pe latura stângă a teighelei și a comandat succesiv produsele înregistrate în memoria PC menționate pe bonul 326410. Sertarul în care se aflau aceste produse este situat la circa 3 metri, în spatele casei de marcat, în al treilea corp de raft. Când victima Cristian Manuela s-a deplasat în acea direcție, inculpatul a sărit peste teighea și, sub amenințare cu arma, a condus victima în laboratorul din stânga încăperii menționate, acolo unde se afla și colega sa Susan Daga, unde le-a cerut să stea în genunchi sau culcate, cel mai probabil victimele au protestat, inculpatul a scăpat situația de sub control și le-a împușcat succesiv în cap executând două focuri. Ulterior, inculpatul s-a deplasat din nou în spațiul

comercial, unde a găsit pe raftul teighelei de sub casa de marcat cutia cu încasări din care și-a însușit suma de bani, părăsind apoi unitatea.

Prin actul de sesizare s-a mai arătat că s-a demonstrat științific că inculpatul s-a aflat la locul comiterii faptelor, inclusiv în laboratorul unde au fost găsite victimele, profilul său genetic fiind pus în evidență pe cutia din care au fost sustrași banii. S-a mai arătat, în susținerea actului de sesizare, că din locuința inculpatului s-a ridicat o haină, pe a cărei mânecă dreaptă s-au pus în evidență factori secundari ai împușcării, similari cu cei puși în evidență pe hainele victimelor, haină ce corespunde descrierii unui martor ocular și care i se potrivește ca măsură și s-a stabilit științific că a fost purtată de inculpat. Pe baza acestor probe, procurorul a arătat că se desprinde cu certitudine concluzia că inculpatul a ucis victimele și a sustras suma de bani din farmacie, împrejurare confirmată și de martorul cu identitate protejată "Coco", care, în timpul anchetei, a declarat că inculpatul este una și aceeași persoană cu cea pe care a văzut-o în farmacie.

În susținerea actului de sesizare, în faza de urmărire penală s-au administrat următoarele **mijloace de probă**:

- a) procesul verbal de cercetare la fața locului, inclusiv schița și planșa foto, proces verbal întocmit în mod amănunțit, în care se arată aspectele găsite de către anchetatori la momentul sosirii lor în farmacie, în care sunt descrise mijloacele materiale de probă ridicate de la fața locului pentru a fi examinate de către specialiști;
- rapoartele de constatare medico-legală, urmare a autopsiilor efectuate asupra cadavrelor victimelor;
 - declarațiile martorilor Hirean Florin Mircea și Hirean Lidia, care au fost alertați de martorul "Coco", în sensul că s-a întâmplat ceva grav în farmacie și au chemat agentul de pază al SC D.O Security din pasajul de pe Bulevardul Victoriei;
 - declarația martorului Cojocaru Gabriel, agent de pază de la respectiva societate, care s-a deplasat imediat la fața locului;
 - declarațiile martorilor Grigore Emanuel Marian, Răducan Florin și Apitulesei Marius, agenți de pază la SC D.O Security, membrii ai echipajului mobil, care s-au deplasat la farmacie după comiterea faptei, la solicitarea martorului Cojocaru Gabriel și au procedat la evacuarea victimei Susan Daga;
 - declarațiile martorelor Baci Ana, Mureșan Daniela Ramona, Popovici Maria Simona, Macovei Elena, Bunica Crina Elena și Csepregy Gyongy, colegele de muncă ale victimelor de la Farmacia Theea, declarații care nu au furnizat aspecte importante în vederea identificării autorului faptelor;
 - declarația martorului Todor Zoldi, din care rezultă în ce condiții a procurat arma ridicată în data de 21.04.2005, în vestiarul de la locul său de muncă, de la Cimitirul Central din Brașov;

- declarația martorului Giga Viorel, din care rezultă că fiul soției sale, Varză Drăghici Gheorghică, a fost prieten cu inculpatul în cursul anului 2000, cei doi obișnuiau să petreacă timp împreună, iar în acea perioadă, în anturajul său s-ar fi aflat și martorul "Dorin";
- note de transcriere ale convorbirilor purtate în perioada 12 – 21.12.2004 de către sora inculpatului – Diaconescu Ancuța Daniela – de la postul telefonic mobil cu numărul _____, convorbiri interceptate în baza autorizației nr.22/A/10.12.2004 emisă de Tribunalul Brașov;
- listing-ul postului telefonic fix _____ - titular fiind Diaconescu Daniela Ancuța, instalat în locuința mamei inculpatului din București, _____, din care rezultă apelurile efectuate în data de 06.12.2004 și apelurile primite în perioada 01.12.2004 – 13.12.2004, precum și datele de identificare ale posturilor telefonice din cadrul rețelei fixe de pe raza municipiului București, care au apelat și au fost apelate de la postul telefonic menționat;
- listing-ul postului telefonic fix cu numărul _____ - titular Cistian Daniel, conținând apelurile efectuate de la postul menționat în perioada 01.09.2004 – 01.12.2004, precum și datele de identificare ale posturilor telefonice din cadrul rețelei fixe de pe raza municipiului Brașov, care au fost apelate de la postul telefonic menționat;
- listing-ul posturilor telefonice mobile _____ - aparținând lui Cistian Daniel și _____ - aparținând victimei Cistian Manuela;
- proces verbal de verificare a agendei telefonice a telefonului mobil aparținând victimei Cistian Manuela, găsit în farmacie pe tețgheaua interioară de lângă casa de marcat, din care rezultă ultimele 20 de apeluri efectuate, primite, pierdute, conținutul ultimelor SMS-uri trimise și primite și numerele de telefon stocate în memoria telefonului;
- listing-ul postului telefonic public cu numărul _____, instalat pe strada Lungă din Brașov, conținând apelurile efectuate în perioada 01.11.2004 – 31.12.2004, din care rezultă că în seara de 14.12.2004, după punerea în libertate a inculpatului, urmare a reținerii din 13.12.2004 au fost apelate succesiv la interval de un minut: un telefon mobil din Spania, postul telefonic al mamei inculpatului și mobilul aparținând numitei Diaconescu Ancuța – sora inculpatului;
- listing-urile posturilor telefonice mobile aparținând lui Bălan Vasile Viorel și Lambru Cristina Ioana.

b) Alte mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală le reprezintă declarațiile martorilor cu identitate protejată:

- martorul "Dorin", care a dat mai multe declarații pe parcursul urmăririi penale, arătând că în timp ce se afla în Arestul IPJ Brașov,

inculpatul i-ar fi povestit modul de săvârșire a infracțiunilor de la Farmacia Theea;

- **martorul "Bobo"**, care a arătat că l-a văzut pe inculpat în zilele de 04 și 05.12.2004 în preajma farmaciei;
- **martorul "Coco"**, care a dat trei declarații în faza de urmărire penală, la datele de 06/07.12.2004, 31.01.2005 și 15.03.2005. În timp ce în primele două declarații martorul a arătat că nu îl recunoaște pe inculpat ca fiind persoana cu care s-a întâlnit la intrarea în farmacie, în ultima declarație a arătat că, uitându-se mai mult la televizor, și-a dat seama că persoana pe care a întâlnit-o la intrarea sa în farmacie este chiar inculpatul;
- **declarația martorei Szadolbagyi Gabriela Elena**, care a arătat că la 06.12.2004, în jurul orelor 18,30, a intrat în Farmacia Theea și a văzut în apropierea farmaciei un tânăr îmbrăcat în pantaloni de culoare închisă, cu o geacă de iarnă, tip puf, cu cusături orizontale, trei sferturi, de culoare închisă, purtând pe cap o căciulă. Martora a mai arătat că tânărul pe care l-a văzut lângă farmacie avea fața mai rotundă decât inculpatul, pe care l-a văzut în acea perioadă la televizor;
- **martorul Strugaru Adrian Sorin** arată că a văzut în preajma farmaciei în data de 06.12.2004, în jurul orelor 18,30, un tânăr purtând pe cap o bască, șapcă cu cozoroc, blugi negri, ghete negre, nebărbierit, iar cu ocazia recunoașterii după planșa fotografică a spus că în proporție de 70% bărbatul pe care l-a văzut în fața farmaciei seamănă cu inculpatul.

c) O altă categorie de mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală sunt **declarațiile martorilor propuși în apărare de către inculpat:**

- **Diaconescu Ancuța Daniela**, care a spus că în ziua de 06.12.2004 nu s-a întâlnit cu inculpatul;
- **Diaconescu Melania**, care a arătat că, în data de 06.12.2004, inculpatul a venit acasă la ea, în jurul orelor 13,00, și-a schimbat blugii și a plecat în jurul orelor 15³⁵, fiind îmbrăcat într-o geacă vișinie închis, cu blugi (nu reține culoarea) și era încălțat cu adidași. Aceeași martoră precizează că inculpatul nu mai avea alte obiecte de îmbrăcăminte și că acesta a revenit acasă în data de 09.12.2004, când s-a schimbat de obiectele vestimentare, lăsând blugii la spălat;
- **Aron Ana Maria**, care a arătat că, în data de 06.12.2004, a mers la locul de muncă, între orele 14,00 – 16,30. De la serviciu s-a deplasat către casa bunicilor, iar la întoarcere de la bunici s-a întâlnit cu inculpatul, cu Bălan Viorel, Bălan Cristian și cu "Bulibașa" în fața Internetului Café de pe strada Baba Novac. Martora arată că inculpatul a chemat-o să meargă împreună cu ceilalți, iar ea a

refuzat, plecând acasă, inculpatul venind acasă la ea, mai târziu, fără să poată preciza ora. Obiectele vestimentare pe care le purta inculpatul în acea zi sunt: geacă de culoare roșie, blugi albaștri, adidași negri;

- **Ionită Angela** arată că, în data de 06.12.2004, inculpatul a plecat în jurul orelor 14,00 de acasă, era îmbrăcat într-o geacă de culoare vișinie, blugi și în picioare adidași. A revenit în locuință inculpatul în aceeași zi, singur, fără a avea asupra sa bunuri, înainte de ora 24,00, fără să poată preciza cu exactitate ora;
- **Ionită Florian Gheorghe** a arătat că în data de 05 sau 06.12.2004, fiind împreună cu sora sa, în jurul orelor 19,00 – 20,00, s-a întâlnit cu inculpatul în fața Internetului Café de pe strada Baba Novac, inculpatul mai era însoțit de către Bălan Viorel, Alexandru Vasile zis "Bulibașa", prietena lui Bălan Viorel și Mihnea Sultanul. Au plecat cu toții spre casă, martorul și sora sa Ana Maria s-au oprit în dreptul scării și au urcat în locuința lor, inculpatul s-a întors acasă, în jurul orei 02,00 noaptea;
- **Anghel Răzvan** a arătat că, în noaptea de 05/06.12.2004, inculpatul a dormit în locuința lor, că în data de 05.12.2004 a avut loc la ei o petrecere cu un prieten Nicolae, că inculpatul a plecat pe 06.12.2004 din locuința lor în jurul prânzului, s-a întors seara în jurul orelor 23,00, era îmbrăcat în aceleași haine cu care a plecat: blugi, geacă vișinie, adidași negri Nike și nu a adus acasă nimic;
- **Bălan Vasile Viorel** a arătat în declarațiile date că, în data de 06.12.2004, în jurul orelor 14,00 – 15,00, a ieșit din casă, a ajuns la Internetul de pe strada Câmpia Libertății, la zece minute a venit și inculpatul. Martorul a arătat că nu a participat în perioada 04 - 07.12.2004 la nici o masă organizată la domiciliu sau la vreo unitate (aceasta fiind prima declarație a martorului din data de 22.12.2004). Ulterior, același martor a spus că, în 06.12.2004, în jurul orelor 15,00, l-a sunat inculpatul pe telefonul mobil, s-au întâlnit, s-au dus direct la Internetul de pe strada Baba Novac, aici a venit și martorul Bălan Florin. La Internet a mai sosit și Alexandru Vasile, Mihnea Sultanul. În jurul orei 19,00, la ieșirea din Internet, intenționând să meargă cu toții la o terasă, s-au întâlnit și cu martora Aron Ana Maria, iar aceasta când a ajuns în dreptul blocului său a urcat în casă;
- **Ganea Maria** a arătat că Bălan Vasile Viorel, în data de 06.12.2004, a plecat de acasă (martora fiind soacra lui Bălan Vasile Viorel) în jurul orelor 14,00 și a revenit în jurul orelor 23,00 – 24,00, însă nu știe pe unde a umblat acesta;
- **Lambriu Cristina** a declarat că, în 06.12.2004, în jurul orelor 17,30, a plecat de la serviciul său la clubul de Internet unde se afla Bălan Vasile, întrucât acesta o sunase și i-a spus că treacă pe la acest

club. La acest Internet, martora i-a întâlnit pe Mihnea Sultanul, Bălan Viorel, inculpatul și Bălan Cristian. În jurul orelor 18,50 toți au plecat către o terasă în apropierea restaurantului Rucăr. Pe drum s-au întâlnit cu Aron Ana Maria care era însoțită de un băiat, pe care nu îl cunoaște. Toți au mers la o terasă, mai puțin Aron Ana Maria, care împreună cu însoțitorul ei au plecat acasă. De aici, martora Lambru Cristina arată că s-au reîntors la Internet Café, unde a rămas împreună cu Bălan Viorel, inculpatul și cu "Bulibașa" până în jurul orelor 21,00. Martora a arătat că ea a plecat în jurul orelor 21,00, iar toți cei ceilalți au rămas în sala de Internet. A relatat martora că inculpatul era îmbrăcată într-o pereche de blugi și o geacă roșie;

- **Bălan Florin Cristian** arată că în data de 06.12.2004 nu s-a întâlnit cu inculpatul;
- **Chivu Sandra Andreea** arată că, în datele de 05.12.2004 și 06.12.2004, nu s-a întâlnit cu inculpatul. De la martora Lambru Cristina a aflat că în data de 06.12.2004 s-a aflat împreună cu inculpatul, Bălan Vasile Viorel și Bălan Cristian la o sală de Internet. Martora a arătat că Lambru Cristina este prietena lui Bălan Viorel, însă aceștia nu trăiesc împreună;
- **Sultan Mihnea** a arătat că în data de 06.12.2004 nu s-a întâlnit cu inculpatul și nu a participat la vreo petrecere;
- **Sultan Adriana** – mama martorului Sultan Mihnea – a arătat că acesta din urmă a plecat de acasă în jurul orelor 12,00, a revenit la domiciliu în jurul orelor 18,00. A mai arătat că Sultan Mihnea a ieșit din casă în jurul orelor 20,00, însă a revenit în scurt timp, aducându-i cadou o pereche de cercei;
- **Vasile Alexandru Mihail** a declarat că, în data de 06.12.2004, s-a întâlnit la clubul de Internet, în jurul orelor 23,00, cu inculpatul care se afla în fața sălii de Internet, iar în interior se afla Bălan Viorel;
- **Cîrnu Bogdan** a arătat că nu poate preciza exact data când l-a văzut ultima dată pe inculpat, însă în momentul în care l-a întâlnit inculpatul era însoțit de Bălan Viorel și de numitul "Bulibașa". Când l-a văzut pe inculpat, acesta era îmbrăcat într-o geacă de culoare vișinie și blugi ;
- **Ancuța Cătălin** a arătat că nu își amintește dacă l-a văzut pe inculpat în data de 06.12.2004 .
- **Calîța Constantin** a arătat că, în 06.12.2004, în timp ce se afla într-un bar din complexul Rucăr, l-a văzut în acel bar și pe inculpat, care stătea la o masă învecinată împreună cu alte persoane;
- **Dumitru Ionuț** - angajat al Internetului Café de pe strada Baba Novac, unde susține inculpatul și martorii că s-ar fi aflat în seara zilei de 06.12.2004. Acest martor a intrat în tură în data de 06.12.2004 în jurul orelor 18,30. După această dată, urmărind emisiunile de la televizor, l-a reținut pe Diaconescu Emil Alexandru ca fiind unul

dintre clienții Internetului unde lucrează; nu își amintește dacă în data de 06.12.2004 l-a văzut pe inculpat la Internet;

- **Dragne Mioara** - asociată la Internet Café, arată că lucrează cam trei ore în fiecare zi în intervalul 15,00 – 18,00. Mai arată că inculpatul frecventa această sală de Internet. A bănuț că inculpatul este consumator de droguri după modul în care se comporta, în sensul că era agitat. Nu își amintește să îl fi văzut în data de 06.12.2004 la clubul de Internet și dacă totuși a fost, acest lucru s-a întâmplat între orele 14,00 – 15,00;
- **Alexe Florica** a arătat că, în data de 06.12.2004, între orele 17,00 – 19,00, inculpatul împreună cu trei băieți și o fată au venit la barul unde aceasta lucrează. După circa o săptămână de la această dată, martora a arătat că a fost căutată de către sora inculpatului și a fost întrebată dacă își aduce aminte ca în data de 06.12.2004 să fi fost la acel bar un băiat înalt cu plete;
- **Smău Gina** - administrator al barului SC Gili SRL, a arătat că nu l-a văzut în data de 06.12.2004 pe inculpat la acel bar. A reținut figura inculpatului de la televizor, după mediatizarea crimei săvârșite la Brașov. A arătat că angajata sa Alexe Florica a fost căutată la bar de către două fete și i-au cerut acesteia să declare că inculpatul s-a aflat în data de 06.12.2004 în acest bar;
- **declarațiile inculpatului Diaconescu Emil Alexandru** care nu a recunoscut săvârșirea faptelor, afirmând că în data de 06.12.2004 s-a trezit în locuința prietenei sale Aron Ana Maria, locuință în care se mai află Ioniță Angela și Anghel Răzvan, a plecat de aici în jurul orelor prânzului, a mers la locuința mamei sale unde a stat până în jurul orelor 15,00, de aici a plecat în oraș unde s-a întâlnit cu Bălan Vasile Viorel, au mers împreună la clubul de Internet. De la clubul de Internet, inculpatul a arătat că a plecat în jurul orelor 22,00 spre casă, fiind luat de către prietena sa Aron Ana Maria. A mai susținut inculpatul, în faza de urmărire penală, că în data de 06.12.2004, în jurul orelor 15,00, s-ar fi întâlnit cu prietena sa, de la care a primit cadou o brățară.

d) Tot în faza de urmărire penală s-a efectuat și un experiment judiciar, inculpatul probând haina din material impermeabil de culoare maron ridicată din locuința sa, haină pe care s-au găsit factori secundari de împușcare. În procesul verbal încheiat cu această ocazie s-a constatat că această haină i se potrivește în talie inculpatului, însă îi este scurtă la mâneci .

Totodată, s-au efectuat și verificări la sala de internet, unde inculpatul a susținut că a fost în seara de 06.12.2004, însă nu s-a putut confirma sau infirma dacă inculpatul a accesat adresa sa de la vreunul din calculatoare, deoarece nu mai erau stocate și păstrate datele care ar fi

putut să stea la baza acestor verificări. Potrivit procesului verbal de la fila 224 volumul I dosar de urmărire penală nu s-a putut stabili ce site-uri au fost accesate de la clubul de internet, având în vedere că înregistrările cu traficul de internet sunt păstrate doar pentru o perioadă de două zile, datorită spațiului prea mare pe care îl ocupă.

e) În faza de urmărire penală s-au efectuat mai multe **percheziții domiciliare**, după cum urmează :

- la domiciliul victimelor Cistian Manuela și Susan Daga, însă nu au fost descoperite obiecte sau înscrisuri care să intereseze cauza;
- la domiciliul inculpatului, respectiv la locuința mamei sale din București, cu această ocazie fiind ridicate de la locuință următoarele obiecte: o pereche de ghete bărbătești de culoare maron numărul 43, o haină din material impermeabil de culoare maro închis, un cojoc de piele, îmblănit, de culoare maron, mărirea 38, un bilet de transport eliberat de C&I Comserv SRL, o coală de hârtie format A4 conținând numerele de telefon aparținând mai multor persoane;
- la domiciliul numitului Blănariu Gheorghe, însă nici aici nu s-au semnalat elemente care să intereseze cauza;
- la domiciliul martorului Ioniță Răzvan, însă nici aici nu s-au găsit elementele care să intereseze cauza;
- la domiciliul numitei Dane Ramona în municipiul Brașov – nu s-au găsit bunuri care să intereseze cauza;
- la domiciliul martorului Bălan Vasile Viorel, de aici fiind ridicate următoarele bunuri: o pereche de pantofi numărul 43, prosop din material textil, două șepci;
- o *nouă* percheziție la domiciliul mamei inculpatului, ocazie cu care s-a ridicat un plic conținând o scrisoare trimisă de către inculpat către mama sa. Cu această ocazie s-a constatat că patul din locuința mamei sale a fost depozitat în uscătoria de pe palier;
- la domiciliul martorei Lambru Cristina Ioana și numitului Buciulică Florică, însă nu s-au ridicat cu această ocazie bunuri, obiecte sau înscrisuri.

f) În faza de urmărire penală au fost administrate și **probe științifice**, respectiv expertize ADN și expertize balistice, după cum urmează:

- ***raportul de expertiză balistică nr.101141*** din 27.12.2004, potrivit căruia pe obiectele de îmbrăcăminte ale victimelor au fost descoperiți factori secundari ai împușcării, victimele au fost împușcate cu o armă confecționată în mod artizanal și distanța de la care a avut loc tragerea este de aproximativ 1 metru în cazul ambelor victime;

- **raportul de expertiză nr.108258** din 09.12.2004 care a analizat firele de păr ridicate de la fața locului dintre degetele victimelor, din buzunarele vestoanelor acestora, stabilindu-se că firele de păr aparțin victimelor, iar pentru alte fire de păr nu s-a putut stabili sexul și grupa sanguină datorită absenței bulbului epitelial;
- **raportul de expertiză nr.108257** din 14.12.2004 care a analizat mânerul ușii de acces în laborator, mânerul ușii de acces în coridorul spre laborator și suportul de hârtie plastifiat al programului de funcționare al farmaciei. Acest raport a formulat patru ipoteze de lucru pentru calcularea șanseii ca profilele genetice aparținând victimelor și inculpatului să fie inclus în amestecul de profile genetice identificat pe obiectele corpuri delictate menționate anterior. Incluzând în primele trei ipoteze profilul genetic al inculpatului, iar cea de a patra ipoteză presupunând că în amestec intră doar profile genetice ale unor persoane necunoscute, expertul a concluzionat că totalitatea șanselor ca ipotezele H1, H2 și H3 să aibă loc simultan în detrimentul ipotezei H4 este de $8,306 \times 10^5 / 1$;
- **raportul de expertiză nr.108260** din 31.01.2005 care a concluzionat cu certitudine că urmele de sânge prelevate din urma dinamică de târâre și urma statică de lângă peretele laboratorului evidențiază un profil genetic identic cu al victimei Susan Daga, respectiv cu al victimei Cistian Manuela;
- **raportul de expertiză 108264** din 10.01.2005 care a concluzionat că profilele genetice ale victimelor nu au fost găsite pe obiectele vestimentare ridicate din locuința inculpatului și a mai concluzionat că pe haina din material impermeabil de culoare maron ridicată din locuința inculpatului s-au pus în evidență factori secundari ai împușcării;
- **raportul de expertiză nr.108278** din 07.01.2005 care a concluzionat cu probabilitate că pe obiectele corpuri delictate s-ar regăsi și profilul genetic al inculpatului. A mai arătat expertul că un alt profil genetic decât al inculpatului, care prin combinație cu profilele genetice ale persoanelor cunoscute, considerate incluse, să rezulte același amestec poate fi regăsit la un număr minim de 348 persoane, respectiv 588 de persoane;
- **raport de constatare tehnico-științifică nr.4882** din 12.01.2005, prin care s-a constatat că pistolul cu gaze marca Walther ridicat de la Cistian Daniel nu prezintă urme recente de tragere;
- **rapoartele de expertiză ADN nr.108278/3** din 03.02.2005, nr.108278/1 din 07.01.2005 și nr.108278/4 din 03.02.2005 care au stabilit că printre amestecurile de profile genetice identificate la fața locului pe obiectele corpuri delictate (mâner ușă, orar farmacie, cutie de bani) nu se regăsește profilul genetic al numiților: Bălan Vasile Viorel, Sultan Mihnea, Bălan Florin Cristian;

- **rapoarte de constatare tehnico – științifică** (două) privind detecția psihologică a comportamentului simulat (numărul 4880 din 20.12.2004 și nr.93100 din 03.03.2005). Primul a stabilit că nu s-au evidențiat modificări certe ale reactivității psiho-emoționale specifice pentru comportamentul simulat, iar al doilea a condus la concluzia detecției comportamentului simulat al inculpatului;
- **raportul de expertiză biocriminalistică nr.99408** din 08.03.2005 care a stabilit că geaca pe care s-au descoperit factori de împușcare a fost purtată de către inculpat, regăsindu-se pe aceasta profilul său genetic;
- **raportul de expertiză medico-legală examen ADN** întocmit de către Institutul Național de Medicină Legală care a concluzionat că în amestecul de material genetic de pe obiectele corpuri delict se regăsește și profilul de referință autozomal al inculpatului integral la nivelul unor obiecte corpuri delict și parțial la nivelul altor obiecte corpuri delict, concluziile fiind formulate cu caracter de probabilitate pe baza unor ipoteze de lucru. A mai concluzionat expertul că frecvența cu care se regăsește profilul cromozomial Y de referință al inculpatului s-a efectuat cu ajutorul mașinii de căutare proprie bazei de date profile cromozomiale Y, ceea ce semnifică faptul că profilul cromozomial Y este unic, putând fi regăsit doar la rudele pe linie masculină ale inculpatului;
- **raportul de constatare tehnico – științifică balistică nr.350129** din 28.04.2005 care a constatat că revolverul ridicat de la numitul Todor Zoldi este o armă de foc neletală, este în stare de funcționare, nu prezintă modificări ale construcției și poate fi transformată în armă letală, teoretic, prin prelucrări mecanice ale țevii și butoiașului, fără a se putea estima efectele și eficacitatea modificărilor.

2. a) În faza de judecată au fost readministrate mijloacele de probă din faza de urmărire penală. Astfel:

- au fost audiate colegele de farmacie ale victimelor, respectiv **martorele Mureșan Daniela, Popovici Maria, Macovei Elena, Csepregi Gyongy, Baci Ana, Bunica Crina** care nu au relevat nici în această fază a procesului penal aspecte importante care să conducă la stabilirea vinovăției inculpatului;
- au fost audiați **martorii** care au sosit la fața locului imediat după săvârșirea infracțiunilor, respectiv martorul **Apitulesei Marius, Grigore Marian, Hirean Florin, Hirean Lidia, Cojocaru Gabriel, Dumitrescu Ion Florin** (acest martor a fost audiat pentru a evidenția condițiile în care s-a efectuat cercetarea la fața locului), toți acești martori arătând că în câmpul infracțional, înainte de sosirea organelor de cercetare penală, nu au pătruns multe persoane;

- **declarația martorei Szadobagy Gabriela**, potrivit căreia, în seara de 06.12.2004, intrând în Farmacia Theea în jurul orelor 18,45, a observat un individ care stătea paralel cu ușa de acces în farmacie, în dreptul unui copac. A remarcat martora că acest individ purta o geacă bufantă, un fes pe cap. Nu a putut remarca dacă avea părul lung sau scurt. Geaca pe care o purta acel individ era încrețită și nu seamă cu nici una din gecele ce i-au fost arătate martorei de către instanță, gece expuse la fila 159 din dosarul de urmărire penală. A remarcat martora că individul pe care l-a văzut în fața farmaciei era mai rotund la față decât inculpatul pe care l-a văzut ulterior la televizor, iar apoi în sala de judecată;
- **declarația martorului Strugaru Adrian** care a arătat că și el, în seara de 06.12.2004, în jurul orelor 18,00, în timp ce se afla în stația de autobuz din fața Farmaciei Theea a observat un bărbat ce stătea mai retras, îmbrăcat într-o haină neagră, lungă, până aproape de genunchi, iar pe cap purta o bască neagră. A reținut și acest martor că acel individ avea o față mai rotundă. Arătându-i-se inculpatul în sala de judecată, martorul a declarat că persoana pe care a văzut-o în fața farmaciei nu seamănă cu inculpatul. Alte elemente prin care martorul îl deosebește pe inculpat de acea persoană pe care a văzut-o în fața farmaciei sunt următoarele: bărbatul din fața farmaciei avea fața mai rotundă decât inculpatul, era mai solid și puțin mai scund decât inculpatul. Martorul a arătat că procentul de 70% la care a făcut referire în declarația din faza de urmărire penală i-a fost sugerat de către polițiști;
- **martorii Todor Zoldi și Giga Viorel**, acești doi martori cunoscându-l pe numitul Mareș Dumitru, martorul Todor Zoldi precizând că în momentul în care a cumpărat pistolul de la Mareș Dumitru, acesta din urmă nu era însoțit de către inculpat, pe care, de altfel, nu l-a întâlnit vreodată. Martorul Giga Viorel a arătat că îl cunoaște pe inculpat din urmă cu aproximativ 6-7 ani, fiind prieten inculpatul cu unul din fiii săi vitregi, Varză Viorel. Ambii martori l-au caracterizat pe Mareș Dumitru ca fiind un om pe care nu te puteai baza, un om în care nu poți avea încredere și un mincinos;
- **declarațiile martorilor Stanciu Ion și Arcușan Florin**, care au stat în aceeași celulă în Arestul IPJ Brașov împreună cu inculpatul și martorul Mareș Dumitru în perioada 22.12.2004 – 24.12.2004, acești doi martori au arătat că inculpatul și Mareș au discutat în această perioadă, însă nu l-au auzit niciodată pe inculpat să povestească că ar fi săvârșit crimele de la Farmacia Theea;
- au fost audiați în faza de judecată și martorii sub acoperire „**Bobo**”, „**Coco**” și „**Dorin**”. Martorul „Bobo” a arătat că în zilele de 04.12.2004, seara, în jurul orelor 20,30 și a doua zi, pe 05.12.2004 dimineața, în jurul orelor 09,00 – 09,30, l-a văzut pe inculpat în fața

Farmaciei Theea, singur, deși în faza de urmărire penală acest martor afirmase că în data de 05.12.2004 l-a văzut pe inculpat seara în fața farmaciei, în jurul orelor 18,00 . Martorul „Coco” a arătat că bărbatul pe care l-a întâlnit la intrarea în farmacie era îmbrăcat într-o geacă lungă peste genunchi, purta o geacă de damă și nu poate spune dacă persoana cu care s-a întâlnit la intrarea în farmacie este inculpatul;

- **declarațiile experților Potorac Romică** din cadrul Institutului de Criminalistică de la IGPR și **Bărbării Ligia** din cadrul Institutului de Medicină Legală Mina Minovici, experți ce au fost ascultați de către instanță pentru a da lămuriri verbale cu privire la rapoartele de expertiză efectuate în faza de urmărire penală, în temeiul art.124 alin.2 Cod procedură penală;
- **răspunsul** întocmit în scris de către **expertul Ligia Bărbării**, la anumite întrebări la care nu a putut să răspundă verbal în fața instanței, deoarece presupuneau anumite calcule;
- **declarațiile părții vătămate Cistian Daniel**, care a arătat că în momentul în care a intrat în farmacie, după comiterea faptelor, nu a atins obiecte din farmacie. Partea vătămată a mai arătat că a fost în farmacie la orele 18,40, a ieșit din farmacie la orele 18,45, însă nu a sesizat vreo persoană suspectă în fața farmaciei nici la intrare și nici la ieșire din farmacie;
- **declarația inculpatului Diaconescu Emil Alexandru**, care a arătat că, în data de 06.12.2004, s-a aflat în București împreună cu prieteni de ai săi, respectiv cu numiții Bălan Viorel, Lambru Cristina, Bălan Florin. Inculpatul a arătat că nu a fost niciodată în Farmacia Theea, că nu s-a aflat în datele de 04.12.2004 și 05.12.2004 în Brașov, ci a fost în București. Inculpatul a mai arătat că nu i-a povestit nimic martorului Mareș Dumitru, pentru că nu avea ce, deoarece nu el este cel care a săvârșit faptele, ci dimpotrivă Mareș Dumitru i-a cerut să își trimită avocatul la Penitenciarul Codlea pentru a-i povesti avocatului anumite „chichițe”. Inculpatul a arătat că în perioada 04.12 – 06.12.2004 a fost îmbrăcat în aceleași obiecte de îmbrăcăminte, respectiv geacă de culoare vișinie, adidași și blugi. Inculpatul a arătat că factorii secundari de împușcare descoperiți pe geaca ridicată din locuința sa nu ar fi existat niciodată pe acest obiect de îmbrăcăminte și că nu are vreo altă explicație. A declarat că nu îl cunoaște pe un anume Buciulică din București sau pe un anume Zoldi din Brașov, că în seara zilei de 06.12.2004 s-a aflat la sala de Internet împreună cu prietenii arătați anterior, iar ulterior, în aceeași seară, au fost la un bar din apropierea sălii de Internet, iar de la bar au revenit la Internet în jurul orelor 20,00, unde a rămas împreună cu Bălan Viorel până în jurul orelor 02,00 – 02,30.

b) Totodată, au fost administrate noi mijloace de probă, respectiv **martorii propuși în apărare** de către inculpat, în scopul de a demonstra că s-ar fi aflat în București în ziua de 06.12.2004. Astfel:

- **martora Diaconescu Ancuța**, sora inculpatului, a arătat că nu s-a întâlnit deloc cu inculpatul în datele de 04.12, 05.12 și 06.12.2004, a vorbit la telefon cu inculpatul în zilele de 04.12 și 05.12.2004. A arătat că gecile de la fila 159 dosar de urmărire penală nu i se potrivesc inculpatului, îi sunt mici. În data de 06.12.2004 martora a arătat că a fost acasă la mama sa, în jurul orelor 17,00, iar aceasta i-a povestit că mai devreme fusese acasă și inculpatul. Martora a arătat că a scos mobila din casă împreună cu Aron Ana Maria, deoarece dorea să schimbe acest mobilier, anexând în acest sens anunțuri din ziar (fila 215- 218 volumul I dosar instanță) care atestă intenția de vânzare a mobilierului;
- **martora Diaconescu Melania**, mama inculpatului, a arătat că în datele de 04.12 și 05.12.2004 inculpatul nu a trecut pe acasă, a trecut în schimb în data de 06.12.2004, unde a stat de la orele 13,00 până la orele 15,50. Martora a arătat că inculpatul a plecat din locuința sa îmbrăcat într-o geacă vișinie, care de altfel era și singura, și blugi negri. În legătura cu geaca de la fila 159 dosar de urmărire penală, martora a arătat că este posibil să fi fost purtată de către inculpat atunci când acesta ducea gunoiul. În legătură cu îndepărtarea din locuință a mobilierului, martora a arătat că a făcut acest lucru deoarece dorea să schimbe mobilierul. Martora a declarat că inculpatul a revenit în locuința sa pe 09.12.2004 când și-a schimbat blugii pe care îi purta cu altă pereche spălată;
- **martora Lambriu Cristina** a arătat că în 06.12.2004 a plecat de la serviciu în jurul orelor 17,20, a mers la Internet unde l-a întâlnit pe inculpat, Bălan Viorel, Bălan Florin, aici venind și martorul Sultan Mihnea. Au stat la Internet până în jurul orelor 18,30 și împreună cu cei arătați anterior au plecat la un bar din apropiere. La ieșirea din Internet s-au întâlnit cu Aron Ana Maria și fratele acesteia, însă aceștia doi nu au mers cu grupul la bar, ci s-au oprit la blocul unde locuiesc. Grupul în care se afla și inculpatul au stat în bar circa 15 minute, după care au revenit în sala de Internet;
- **martorul Ioniță Florian** a arătat că în 06.12.2004, fiind însoțit de sora sa Aron Ana Maria, s-a întâlnit cu inculpatul în fața unui Internet din cartierul Balta Albă, în jurul orelor 19,00, iar inculpatul era însoțit de numiții Sultan Mihnea, Lambriu Cristina, Bălan Viorel și Vasile Alexandru. Inculpatul și grupul de persoane ce-l însoțeau au plecat de la Internet spre un bar, însă martorul și sora sa Aron Ana Maria au mers acasă. Inculpatul s-a întors în noaptea de 06/07.12.2004 în locuința martorei Aron în jurul orelor 02,00;

- ***martora Ioniță Angela*** a arătat că inculpatul a fost în data de 06.12.2004 în apartamentul său, unde s-a trezit și a plecat de aici în jurul prânzului, revenind în locuință, în aceeași zi, seara în jurul orelor 23,00, fără să poată preciza cu exactitate ora. Inculpatul era îmbrăcat în acea zi într-o geacă de culoare vișinie și blugi albastru închis. După data de 06.12.2004, martora nu a sesizat nimic ciudat în comportamentul inculpatului, acesta nu avea bani, fiind susținut financiar de sora sa și martora Aron Ana Maria. Inculpatul purta în acea perioadă o pereche de adidași;
- ***martora Aron Ana Maria*** a declarat că, în data de 06.12.2004, a plecat la serviciu în jurul prânzului, lăsându-l pe inculpat în casă. Spre seară, în jurul orelor 18,00 – 18,30, martora, însoțită de fratele său Ioniță Florian, l-a întâlnit pe inculpat în fața unei săli de Internet, acesta fiind însoțit de către următoarele persoane: Bălan Viorel, Lambru Cristina, Bălan Florin, Sultanu Mihnea și „Bulibașa”. La acea vreme inculpatul era îmbrăcat într-o geacă de culoare vișiniu, blugi și adidași;
- ***martorul Cârnu Bogdan*** a declarat că l-a văzut pe inculpat în cursul lunii decembrie, dar nu poate să spună exact data. Martorul a arătat că el nu a fost la Internet în 06.12.2004 pentru că de regulă nu merge la Internet;
- ***martora Chivu Sandra Andreea*** a arătat că nu se întâlnea de obicei cu inculpatul, că acesta este un om normal și că nu este o persoană violentă. În data de 06.12.2004 a fost sunată de către Lambru Cristina și invitată să meargă spre seară la o terasă;
- ***martora Sultan Adriana***, mama martorului Sultan Mihnea, a arătat că Sultan Mihnea a plecat de acasă în 06.12.2004, în jurul orelor 12,00, la liceu. Martora a plecat și ea din locuință după fiul său, a revenit în jurul orelor 15,00, arătând că până în jurul orelor 18,00 martorul Sultan Mihnea a revenit acasă deoarece trebuia să își ia un medicament. Sultan Adriana a arătat că fiul său a mai ieșit din locuință în jurul orelor 21,00 – 22,00, pentru circa 30 minute, iar la întoarcere i-a făcut cadou o pereche de cercei;
- ***martorul Vasile Alexandru Mihail*** a arătat că în data de 06.12.2004 s-a aflat împreună cu inculpatul la o sală de Internet, în jurul orelor 18,00, inculpatul fiind însoțit de către Bălan Viorel, Lambru Cristina și Sultan Mihnea. Martorul, inculpatul și celelalte persoane au plecat de la Internet către o terasă. La ieșirea din Internet au întâlnit-o și pe Aron Ana Maria, însă aceasta nu a mers cu ei la terasă. A mai arătat că inculpatul este consumator de droguri;
- ***martorul Sultan Mihnea*** a arătat că a plecat în data de 06.12.2004, în jurul orelor 14,00, la liceu. De la liceu a plecat în jurul orelor 16,00, s-a dus la o sală de Internet unde a stat până în jurul orelor

18,00, iar la această sală i-a întâlnit pe inculpat, Bălan Viorel și Lambriu Cristina. La ieșirea din Internet, martorul și celelalte persoane au întâlnit-o pe Aron Ana Maria. Martorul a mai declarat că în luna decembrie 2004 l-a întâlnit pe Diaconescu Traian – fratele inculpatului – în București. A explicat schimbarea poziției procesuale din faza de urmărire penală, arătând nu era sigur că cele relatate procurorului s-au petrecut în 05.12 sau în 06.12.2004;

- **martorul Ancuța Cătălin** a arătat că nu își aduce aminte dacă l-a întâlnit în data de 06.12.2004 pe inculpat;
- **martorul Dumitru Ionuț**, angajat al sălii de Internet, a lucrat în data de 06.12.2004 în această sală, a relatat că nu își amintește detalii legate de ziua de 06.12.2004 și că îl cunoaște pe inculpat, deoarece acesta era un client fidel al sălii de Internet;
- **martorul Bălan Florin** a declarat că în 06.12.2004, fiind sunat de fratele său Bălan Viorel, s-a dus la respectiva sală de Internet unde l-a întâlnit pe inculpat, pe Sultan Mihnea, pe Bălan Viorel, Cristina Lambriu și Vasile Alexandru. În jurul orelor 21,00, au plecat spre un bar, unde au stat până în jurul orelor 22,00, iar de la bar au revenit la sala de Internet, mai puțin el și numita Cristina Lambriu. A precizat că și-a schimbat poziția procesuală în fața instanței, în sensul că s-a întâlnit cu inculpatul în data de 06.12.2004, deoarece și-a adus aminte despre aceste amănunte abia spre finalul declarației date la urmărire penală;
- **martora Smău Gina**, administratorul barului Gili, a arătat că deși a fost la bar în acea zi nu l-a văzut pe inculpat. A arătat că o angajată a sa, Alexe Florica, a fost căutată la bar de către două fete din familia inculpatului, care au întrebat-o pe Alexe Florica dacă își aduce aminte ca în ziua de 06.12.2004 inculpatul să fi fost în bar;
- **martora Dragne Mioara**, asociată la sala de Internet, a arătat că inculpatul frecventa această sală și că nu își aduce aminte să îl fi văzut în data de 06.12.2004, în intervalul 15,00 – 18,00, cât timp martora s-a aflat în sală; nu i-a atras niciodată atenția vreun anume aspect din comportamentul inculpatului;
- **martora Alexe Florica** a declarat că în 06.12.2004 inculpatul a venit în barul unde ea își desfășoară activitatea, era însoțit inculpatul de către numitul „Bulibașa”, numita „Biți” și iubitul acesteia. Inculpatul era îmbrăcat într-o geacă de culoare neagră și nu își amintește alte obiecte vestimentare. Nici înainte și nici după data de 06.12.2004 nu l-a mai văzut pe inculpat .

c) În faza de judecată s-au atașat la dosarul cauzei planșe fotografice cu fotogramele urmelor papilare ridicate cu ocazia cercetării la fața locului. Potrivit mențiunilor acestor înscrisuri, urmele papilare ridicate de la fața locului și care au fost apte comparărilor

dactiloscopice nu au fost create de către inculpat (filele 197 – 221 volumul III dosar instanță).

d) S-a efectuat un **supliment de expertiză balistică**, deoarece în faza de urmărire penală expertul nu a răspuns la unul din obiectivele raportului de expertiză nr.108264 din 10.01.2005 și nr.101141 din 27.12.2004 . În concluziile comunicate instanței la fila 65 volumul III dosar instanță, expertul a arătat că sunt reduse șansele de a se imprima factori secundari ai împușcării pe obiecte de îmbrăcăminte purtate pe sub alte haine exterioare, mai ales când mâneca obiectului de îmbrăcăminte purtat la exterior acoperă integral mâneca celui de al doilea obiect de îmbrăcăminte. Expertul a arătat că pe mâneca dreaptă a hainei ridicată din locuința inculpatului au fost identificate aceleași elemente chimice care se regăsesc pe obiectele de îmbrăcăminte ale victimelor.

e) Având în vedere că în faza de urmărire penală nu s-a prelucrat urma de încălțăminte ridicată de pe teigheaua din incinta farmaciei, în faza de judecată s-au efectuat **două expertize criminalistice traseologice**:

1. **raportul de expertiză criminalistică nr.156** din 31.07.2006 efectuat de către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Cluj, care a concluzionat că urma de încălțăminte de pe teigheaua a fost lăsată de o încălțăminte de tip toamnă – iarnă, cu dimensiunile probabile între numerele europene 42 – 44, inclusiv;

2. **raportul de expertiză criminalistică nr.252** din 11.12.2006 efectuat de către Institutul Național de Expertize Criminalistice București, care a concluzionat că numărul încălțăminte care a creat urma pe teigheaua din incinta Farmaciei Theea din Brașov este probabil 43 – 44, iar numărul încălțăminte pe care o poartă inculpatul este 45 – 46 (fila 1-15 volumul VI dosar instanță).

3. **În urma analizei coroborate a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal, atât în faza de urmărire penală cât și în faza de judecată, instanța de fond a concluzionat că se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpat a infracțiunilor de omor deosebit de grav, tâlhărie și nerespectarea regimului armelor și munițiilor. Aceasta întrucât mijloacele de probă administrate în cauză, luate separat, dar și coroborate nu reprezintă dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului, neavând forța necesară pentru a răsturna prezumția de nevinovăție ce operează în favoarea inculpatului.**

a) Astfel, în ceea ce privește **declarația martorului** (inițial acest martor a fost audiat cu identitate protejată „Dorin”), instanța de fond a reținut că audiat fiind, la data de 27.01.2005, martorul a arătat că în cursul lunii decembrie 2004, aflându-se în aceeași celulă cu inculpatul Diaconescu Emil Alexandru, în Arestul IPJ Brașov, a aflat direct din relatările acestuia că inculpatul a comis faptele împreună cu o

persoană de sex feminin, că inculpatul a sărit peste tejghea, a luat o farmacistă de păr, a ajuns cu aceasta în laborator unde a constatat că se mai află o altă farmacistă și de frică, întrucât acestea au început să țipe, le-a împușcat. Inculpatul a mai arătat că ajuns acasă i-a dat mamei sale pantalonii să îi spele, iar arma a ascuns-o în salteaua din locuința mamei sale.

În declarația de la data de 17.03.2005, martorul „Dorin” a arătat împrejurările în care l-a cunoscut pe inculpat în anul 2000, că a stat cu acesta în celulă în anul 2003, a relatat din nou modul în care inculpatul a săvârșit fapta, așa cum i-a povestit acesta, precum și faptul că a avut o discuție la penitenciar cu avocatul inculpatului.

Într-o altă declarație, din data de 18.04.2005, martorul M. D. a declarat că în anul 2000 inculpatul i-a oferit un pistol de vânzare, că a mers împreună cu acesta la numitul Todor Zoldi și, la insistențele inculpatului Diaconescu, Todor Zoldi a cumpărat acel pistol.

Același martor, audiat cu identitate protejată (fila 40 din volumul II dosarul instanței) la data de 20.10.2005 în fața instanței de judecată, s-a rezumat la a declara că își menține declarațiile din faza de urmărire penală, arătând că : „nu își amintește dacă în luna decembrie 2004 a stat în vreun loc de deținere cu inculpatul”, „nu a purtat vreo discuție cu inculpatul despre modul în care se desfășoară percheziția”, „nu a stat de vorbă cu inculpatul pe tema uciderii celor două farmaciste”. Mai mult, în pofida diligențelor instanței, acest martor nu a răspuns la întrebările instanței.

Într-o ultimă declarație, dată la termenul de judecată din 08.02.2006 (fila 25 volumul III al dosarului instanței), fără identitate protejată, martorul Mareș Dumitru a arătat că îl cunoaște pe inculpat din anul 2000, relatând că a purtat o discuție în cursul lunii decembrie 2004 în arestul IPJ Brașov, când inculpatul Diaconescu Emil Alexandru i-a relatat modul în care ar fi săvârșit infracțiunile.

Pe baza analizei tuturor declarațiilor date în cauză de martorul Mareș Dumitru, analiză făcută atât prin prisma celorlalte mijloace de probă administrate în cauză, dar și prin prisma circumstanțelor personale ale martorului, instanța de fond a ajuns la concluzia că declarațiile acestui martor *nu sunt credibile, conțin elemente contradictorii, nesincere*, neputând constitui un mijloc de probă care să contureze vinovăția inculpatului Diaconescu Emil Alexandru. Astfel, instanța de fond a avut în vedere următoarele considerente:

1) martorii care au stat în aceeași celulă cu inculpatul și martorul Mareș Dumitru, în Arestul IPJ Brașov, în perioada 22.12 – 24.12.2004 (adresă fila 132 volumul III dosar instanță), respectiv numiții Stanciu Ion și Arcușan Florin, au declarat în fața instanței (filele 47, 67 volum IV dosar instanță) că nu au auzit ca inculpatul să-i fi relatat martorului Mareș Dumitru faptul că el ar fi ucis două farmaciste. Dimpotrivă, martorul

Stanciu a declarat că a auzit conținutul declarației dintre cei doi („Mareș își povestea viața sa”, iar „inculpatul a declarat că este o confuzie” și nu știe pentru ce este arestat). Având în vedere că cei arătați anterior se aflau într-o încăpere de dimensiuni mici, precum și faptul că aspectele pe care Mareș Dumitru arată că i le-a adus la cunoștință inculpatul presupuneau o perioadă relativ mare de timp pentru a fi relatate, ar fi trebuit să fie auzite obiectiv și de ceilalți martori din celulă;

2) modalitatea de relatare a martorului și împrejurările în care martorul spune că inculpatul i-ar fi povestit modul în care ar fi săvârșit faptele „*în timpul nopții au stat amândoi de vorbă la o cafea până dimineața*”. Rezultă din această ultimă relatare că ar fi fost o discuție îndelungată între cei doi (inculpat – Mareș), care ar fi trebuit să fie auzită și de ceilalți ocupanți ai celulei, dacă ar fi avut loc în realitate;

3) declarațiile martorului Mareș Dumitru cuprind numeroase contradicții, printre altele martorul afirmând că în perioada din luna decembrie cât a stat în celulă cu inculpatul (această perioadă fiind potrivit verificărilor instanței din 22.12.2004 – 24.12.2004) inculpatul a fost scos din celulă și adus abia seara de la București, găsindu-l pe martor în celulă. Aceste aspecte sunt infirmate de declarațiile martorului Stanciu, care a spus că martorul Mareș Dumitru l-a găsit pe inculpat în celulă și nu invers, dar și de verificările instanței;

4) semne de întrebare asupra credibilității acestui martor ridică și poziția pe care Mareș Dumitru a adoptat-o cu ocazia primei audieri din fața instanței. Deși audiat cu identitate protejată, martorul Mareș Dumitru a arătat că își menține declarațiile de la urmărire penală, dar a mai arătat că nu a purtat nici o discuție cu inculpatul pe tema comiterii faptelor. Martorul a relatat ulterior că prima declarație dată în fața instanței (fila 40 volumul II dosar instanță) este explicabilă prin faptul că a fost amenințat la locul de detenție de prietenii ai inculpatului. Instanța a efectuat verificări la locul de deținere, iar din aceste verificări nu a rezultat ca martorul Mareș Dumitru să fi fost implicat în vreun incident sau să fi anunțat vreun astfel de incident (fila 105 volumul III dosar instanță);

5) martorul Mareș Dumitru a arătat instanței (fila 25 verso volumul III dosar instanță) că, în luna decembrie 2004, a stat în Arestul IPJ Brașov, în aceeași celulă cu inculpatul, în *două* perioade. Aceste aspecte relatate de martor sunt contrazise de verificările efectuate de instanță (fila 108 volumul II dosar instanță) din care reiese că doar în perioada 22.12.2004 – 24.12.2004 cei doi (Diaconescu Emil Alexandru – Mareș Dumitru) au stat în aceeași celulă;

6) lipsa de credibilitate a martorului este dată și de faptul că, deși a aflat în decembrie 2004 – așa cum susține -, din relatările inculpatului, că acesta a săvârșit crima din Farmacia Theea, a adus la cunoștința organelor judiciare aceste aspecte abia în 27.01.2005 (fila 606 volumul II dosar de urmărire penală – cu precizarea că nu se menționează cine este

deținutul care încunoștințează organele judiciare) sau chiar mai târziu, în 17.03.2005. Dacă martorul ar fi fost de bună-credință, având în vedere gravitatea faptei, ar fi putut să aducă mai rapid la cunoștința organelor judiciare despre aspectele de care a luat cunoștință;

7) în cuprinsul aceleiași declarații (dată în fața instanței – filele 26-27 volumul III), inițial, martorul Mareș Dumitru arată „inculpatul nu mi-a povestit mie în mod direct că el a săvârșit crima”, după care, spre finalul aceleiași declarații, arată că inculpatul i-a povestit modul în care a săvârșit fapta: „*mi-a povestit că le-a împușcat pe farmacistele*”, „*mi-a povestit că a sustras dintr-o cutie bani*”;

8) profilul moral al martorului, astfel cum rezultă din declarațiile martorilor Todor Zoldi (fila 49 volumul II dosar instanța) și Giga Viorel (fila 50 volumul II dosar instanță): „nu era un om de încredere”, „nu te puteai baza pe el”, „este un om neserios”, „este un om mincinos – mincinos”;

9) conținutul discuției purtată la penitenciar între martorul Mareș Dumitru și avocatul inculpatului nu relevă împrejurarea că inculpatul i-ar fi povestit martorului Mareș Dumitru modul de săvârșire a faptelor, ci dimpotrivă, din conținutul acestei discuții *rezultă că martorul Mareș Dumitru i-ar fi relatat inculpatului despre faptul că i s-ar fi înscenat săvârșirea faptelor*. Într-adevăr, între martorul Mareș Dumitru și inculpat a existat o discuție în timp ce se aflau în Arestul IPJ Brașov (aspect confirmat de martorii Arcușan și Stanciu), însă nu rezultă că inculpatul i-ar fi povestit martorului Mareș Dumitru că ar fi ucis cele două farmacistele;

10) potrivit rechizitoriului (fila 4), la data de 08.12.2004, martorul Mareș Dumitru este cel care a sesizat organele judiciare. Cu această ocazie, martorul a arătat că semnalmentele corespund cu cele ale unui fost coleg de celulă din aprilie – mai 2003 (IPJ Brașov), poreclit „Ketamină”. Din declarațiile ulterioare ale martorului Mareș Dumitru rezultă că acesta îl cunoștea pe inculpat încă din anul 2000, s-a întâlnit cu acesta de câteva ori (vezi declarația fila 608 volumul II dosar de urmărire penală) și s-a aflat cu acesta în aceeași celulă în cursul anului 2003. Prin urmare, martorul Mareș Dumitru, *deși cunoștea numele inculpatului*, nu l-a adus la cunoștința anchetatorilor, comunicându-le acestora doar porecla „Ketamină”, aspect care pune sub semnul întrebării credibilitatea acestui martor;

11) declarația aceluiși martor, în sensul că inculpatul i-ar fi oferit spre vânzare, în anul 2000, un pistol cu butoiăș și l-a dus pe inculpat la numitul Todor Zoldi, căruia a reușit să-i vândă pistolul la insistențele inculpatului (fila 612 dosar de urmărire penală) *este contrazisă* de declarațiile martorului Todor Zoldi (fila 49 volumul II dosar instanță), care arată că pistolul i-a fost dat de Mareș Dumitru (l-a lăsat garanție), iar în momentul în care i l-a dat, martorul era singur, fără a fi însoțit de către o altă persoană. Martorul Todor Zoldi a declarat că nu l-a întâlnit niciodată

pe inculpat și că l-a văzut pentru prima dată în instanța, contrazicându-l astfel pe Mareș Dumitru.

b) Declarațiile martorului cu identitate protejată „Coco”, date pe parcursul procesului penal creează și ele incertitudini, îndoieli în privința prezenței inculpatului Diaconescu Emil Alexandru în farmacie în seara de 06.12.2004 și a săvârșirii de către acesta a celor trei infracțiuni, pentru următoarele considerente :

1) în prima declarație, din 06/07.12.2004, dată imediat după comiterea infracțiunilor, martorul „Coco” arată că, în seara zilei de 06.12.2004, orele 19,10, vrând să intre în farmacie, la intrare, la ușă s-a întâlnit cu un bărbat, cu următoarele semnalmente: înălțime 1,80 – 1,82 cm, constituție atletică, îmbrăcat în scurtă de fâș, cu glugă pe cap, vârsta 35-43 de ani, nu i-a văzut fața bine și nu l-ar putea recunoaște;

2) în a doua declarație din 31.01.2005, martorul „Coco” arată că bărbatul pe care l-a întâlnit la ușa de acces în farmacie era îmbrăcat într-o haină bufantă, avea glugă pe cap care îi ascundea cu totul fizionomia, avea capul înfundat în geacă, așa încât nui-a văzut fața și nu l-ar putea recunoaște. Tot la această dată, martorul „Coco” a declarat că deși l-a văzut pe inculpat la televizor și în presă *„nu m-a izbit înfățișarea lui, nu pot să mă pronunț dacă este (inculpatul Diaconescu Emil Alexandru) sau nu persoana cu care m-am întâlnit la intrarea în farmacie, din cauză că l-am văzut foarte puțin și nu i-am văzut fața”*;

3) la data de 15.03.2005, martorul „Coco”, la un timp destul de mare de la data săvârșirii faptelor, vine și aduce următoarele amănunte pe care nu le relatase până la acel moment: bărbatul pe care l-a întâlnit la intrarea în farmacie purta o haină de damă cu capse, pe față avea broboane de sudoare, purta căciulă neagră tricotată și avea mustăcioară. De remarcat este faptul că toate aceste detalii martorul nu le-a relatat imediat după comiterea faptei, când a spus că bărbatul cu care s-a întâlnit își ascundea cu totul fizionomia. Spre finalul acestei declarații, martorul „Coco” a arătat că *„văzându-l de mai multe ori la televizor pe inculpat, l-a privit mai bine și poate să spună că el (Diaconescu Emil Alexandru) este persoana pe care a întâlnit-o la ieșirea din farmacie”*;

4) la termenul de judecată din 17.11.2005 (fila 125 volumul II dosar instanță) a fost audiat nemijlocit de către instanță martorul „Coco”, care a arătat de această dată că bărbatul pe care l-a întâlnit în seara de 06.12.2004, la ușa de acces în farmacie, avea trăsături similare cu cele ale inculpatului. Ulterior, în cuprinsul aceleiași declarații (fila 126 volumul II dosar instanță), martorul „Coco” arată *„eu nu pot să spun dacă bărbatul pe care l-am întâlnit la intrarea mea în farmacie seamănă cu inculpatul Diaconescu Emil Alexandru”*.

Așadar, declarația dată de martor la data de 15.03.2005 este evident influențată de intensa mediatizare a faptei, martorul explicând cum abia în 15.03.2005 a reușit să-și aducă aminte cine este persoana cu care s-a

întâlnit la intrarea în farmacie și anume: „văzându-l de mai multe ori la televizor pe inculpat”. Cu toate acestea, în fața instanței de judecată martorul manifestă din nou nesiguranță, afirmând că „nu poate spune dacă bărbatul pe care l-a întâlnit la intrarea în farmacie este inculpatul”. Mai mult, descrierea inițială făcută de martorul „Coco” în noaptea de 06/07.12.2004, privind vârsta făptuitorului - 35-43 ani, nu corespunde cu cea a inculpatului - 23 ani.

Pe de altă parte, obiectele de îmbrăcăminte descrise ca fiind purtate de acel bărbat nu corespund cu ale inculpatului: „geaca pe care o purta acel bărbat era lungă peste genunchi”, bufantă, o geaca de iarna groasă; din relatările martorilor apropiați ai inculpatului rezultă că în perioada 04 – 06 decembrie 2004, inculpatul a fost văzut purtând aceleași obiecte vestimentare, respectiv: geacă vișinie, blugi, adidași cu inscripția Nike negri.

În concluzie, instanța de fond a constatat că declarația martorului „Coco” nu evidențiază cu certitudine faptul că bărbatul pe care l-a întâlnit la intrarea în farmacie este chiar inculpatul Diaconescu Emil Alexandru.

c) Declarațiile martorului cu identitate protejată „Bobo” lasă și ele loc de îndoieli și incertitudini în ceea ce privește prezența inculpatului în zilele de 04.12.2004 și 05.12.2004 în preajma farmaciei Theea, pentru următoarele motive:

1) în prima declarație, dată imediat după comiterea faptei (10.12.2004), martorul descrie bărbatul pe care l-a văzut în fața farmaciei ca fiind o persoană în jur de 30 de ani, îmbrăcat cu o geacă maron închis, pantaloni de stofă de culoare mov cu manșetă și părul tuns scurt, martorul reținând că acest bărbat era foarte aranjat la păr. Or, la data săvârșirii faptelor, inculpatul Diaconescu Emil Alexandru avea părul foarte lung, aspect ce putea fi sesizat cu ușurință de martor, având în vedere că acesta a declarat „mi-a atras atenția că era foarte aranjat la păr”.

Martorul Bobo a mai declarat că l-a văzut pentru prima dată pe inculpat în seara de 04.12.2004, în jurul orelor 20,30, iar în data de 05.12.2004, în jurul orelor 18,00, în fața aceleiași farmacii, *îmbrăcat cu aceleași haine*.

Acest martor a participat la o recunoaștere după planșă fotografică și l-a recunoscut pe inculpat într-o fotografie în care acesta era tuns scurt. Mai mult, martorul „Bobo” (fila 585 volumul II dosar de urmărire penală), cu ocazia încheierii procesului verbal pentru recunoaștere, subliniază „în prezent are părul tuns scurt, cu fruntea total liberă, pieptănat puțin pe o parte”. Or, această din urmă descriere nu corespunde deloc cu fizionomia inculpatului din perioada 04 – 06.12.2004, perioadă în care inculpatul avea părul foarte lung iar, detaliile date de martorul „Bobo” cu privire la tunsoarea persoanei pe care a văzut-o nu corespund deloc cu fizionomia inculpatului (care avea în mod evident părul lung) iar acest aspect putea fi ușor reținut de către orice persoană care l-a și văzut;

2) pe de altă parte și declarația dată în fața instanței de martorul „Bobo” dă naștere la incertitudini, având în vedere că acesta își schimbă parțial poziția procesuală, fără vreo justificare, precizând că, în data de 05.12.2004, l-a văzut pe inculpat dimineața, iar nu în jurul orei 18,00, așa cum a declarat în faza de urmărire penală. Pe lângă faptul că această schimbare de poziție procesuală nu are nici o justificare, instanța a constatat că această parte din declarația martorului Bobo (în sensul că l-a văzut pe 05.12.2004 dimineața în fața farmaciei) este contrazisă de declarațiile martorei *Loniță Angela* (martoră care arată că în noaptea de 04/05.12.2004 inculpatul a dormit în locuința acesteia și a plecat de aici duminică dimineața. Astfel, inculpatul nu avea timp obiectiv să ajungă pe 05.12.2004 dimineața în fața farmaciei din Brașov, unde martorul „Bobo” susține că l-ar fi văzut. Potrivit declarației martorei Loniță Angela, în data de 05.12.2004, când inculpatul a plecat de acasă, era îmbrăcat în aceeași geacă vișinie, blugi negrii și în picioare adidași negrii. Aceste obiecte vestimentare nu au fost descrise și de martorul „Bobo”, care arată că bărbatul pe care l-a văzut în fața farmaciei era îmbrăcat, în ambele zile, în aceleași obiecte vestimentare: pantaloni de stofă de culoare mov, cu manșete și o geacă sport de culoare maron închis. Aceeași martoră Loniță Angela arată că s-a întâlnit cu inculpatul în data de 05.12.2004 în zona Baba Novac, inculpatul fiind însoțit de către martorul Bălan Viorel.

În același sens, martorul *Anghel Răzvan* arată că inculpatul a plecat de acasă în data de 05.12.2004, în jurul orei prânzului și descrie același obiecte vestimentare purtate de către inculpat ca și cele arătate de către martora Loniță Angela. Mai mult, martorul a arătat că atunci când inculpatul s-a întors acasă, în data de 05.12.2004, purta aceleași obiecte vestimentare, respectiv blugi, geacă vișinie și adidași negri Nike .

Totodată, prin declarațiile lor, martorii *Bălan Vasile Viorel* și *Aron Ana Maria* îl plasează pe inculpatul Diaconescu Emil Alexandru în dimineața acestei zile de 05.12.2004, *dar și ulterior* în cursul aceleiași zile, în București. Martorul Bălan Viorel arată în ambele declarații date în faza de urmărire penală că, în data de 05.12.2004, după orele 14,00 – 15,00, a stat împreună cu inculpatul și concubina acestuia.

S-a apreciat că schimbarea depoziției martorului „Bobo” în sensul că l-a văzut pe inculpat în 05.12.2004, dimineața, iar nu seara (orele 18,00), cum a declarat la urmărire penală, *nu este justificată*, deoarece și condițiile de lumină naturală sunt altele (în dimineața zilei de 05.12.2004 erau condiții de lumină naturală, pe când în jurul orei 18,00, în luna decembrie afară este întuneric). Așadar, nu poate fi vorba de o confuzie din partea martorului, în ceea ce privește momentul când l-ar fi văzut pe inculpat în fata farmaciei - dimineața sau seara. Totodată, este greu de crezut ca martorul „Bobo” și-a putut da seama că persoana pe care a întâlnit-o în fata farmaciei este bucureștean având în vedere că dialogul dintre cei doi s-a redus la doar două cuvinte.

Pentru toate aceste considerente, instanța de fond a considerat că declarația martorului Bobo nu confirmă prezența certă a inculpatului în fața farmaciei în zilele de 04.12.2004 și 05.12.2004.

d) Pe parcursul procesului penal au fost audiați ***martorii care au ajuns la farmacie după săvârșirea faptelor, aceștia neputând furniza date cu privire la persoana care a săvârșit infracțiunile***. Astfel, martorii Hirean Florin Mircea și Hirean Lidia, care au fost alertați de martorul „Coco” că s-a întâmplat ceva grav în farmacie și au chemat agentul de pază al SC D.O Security din pasajul de pe bulevardul Victoriei; martorul Cojocaru Gabriel, agent de pază la SC D.O Security, care s-a deplasat imediat la fața locului; martorii Grigore Emanuel Marian, Răducan Florin, Apitulesei Marius, agenți de pază la SC D.O Security, membrii ai echipajului mobil care s-a deplasat la farmacie după comiterea faptei, la solicitarea martorului Cojocaru Gabriel și au procedat la evacuarea victimei Susan Daga - nu au învederat nimic legat de persoana inculpatului, ci singurele aspecte ce interesează cauza din declarațiile acestora sunt cele privitoare la persoanele care au pătruns în interiorul farmaciei (în câmpul infracțional după săvârșirea faptelor), respectiv doar persoanele de la ambulanță și cei de la firma de protecție. Aceeași martori arată că persoanele care au pătruns în interiorul farmaciei nu au atins probabil obiectele din interior iar martorii din cadrul firmei de pază, după sosirea organelor de poliție, au asigurat paza perimetului locului faptei.

e) O altă categorie de mijloace de probă administrate în cauză o constituie ***declarațiile martorelor colege de serviciu cu victimele Cistian Manuela și Susan Daga***, însă acestor martore nu au furnizat organelor judiciare elemente de natură să dovedească faptul că inculpatul ar fi săvârșit cele trei infracțiuni ci doar că nu l-au văzut niciodată pe inculpat; cele două victime erau femei liniștite, nu aveau probleme și nu se temeau de cineva sau ceva; că în data de 06.12.2004 din farmacie a fost sustrasă o sumă de bani, nu însă și medicamente sau alte bunuri și că încasările zilnice din farmacie erau de aproximativ 30 milioane lei.

f) ***Declarațiile martorei SZALDOBAGY GABRIELA*** care a văzut în fața farmaciei, în seara de 06.12.2004, în jurul orelor 18,30 -18,40, un bărbat cu fața rotundă, brunet, cu fes pe cap, geacă de iarnă tip puf cu cusături orizontale de culoare închisă, trei sferturi, blugi drepți (fila 547 dosar urmărire penală). Obiectele vestimentare descrise de aceasta martoră – geaca și fesul – seamănă cu obiectele vestimentare descrise de martorul „Coco”, martora Szaldobagy Gabriela arătând atât în faza de urmărire penală cât și în faza de judecată că persoana pe care a văzut-o în fața farmaciei nu este inculpatul, că acea persoană avea fața mai rotundă decât inculpatul. Prin urmare, persoana pe care a văzut-o martora Szaldobagy Gabriela în fața farmaciei nu este inculpatul Diaconescu Emil Alexandru, aspect declarat atât la procuror cât și în fața instanței de

judecată, după vizualizarea inculpatului la televizor – în faza de urmărire penală și, respectiv, în sala de ședință – în faza de judecată.

g) Declarațiile martorului Strugaru Adrian Sorin sunt importante prin aceea că sunt descrise obiectele vestimentare ale bărbatului văzut în fața farmaciei în seara de 06.12.2004, orele 18,30, însă conțin și ele unele contradicții. Astfel, în procesul verbal de recunoaștere de la fila 568 dosar de urmărire penală, martorul a arătat că bărbatul pe care l-a văzut în fața farmaciei seamănă în proporție de 70% cu inculpatul, pentru ca în fața instanței de judecată, același martor să arate că persoana pe care a văzut-o în fața farmaciei nu seamănă cu inculpatul și că procentul de 70% i-a fost sugerat de către polițiști. Totodată, și acest martor arată că bărbatul pe care l-a văzut în fața farmaciei avea fața mai rotundă decât inculpatul, că era îmbrăcat într-o geacă din material textil, mai groasă. În declarația din fața instanței, martorul Strugaru a arătat că „văzându-l pe inculpatul care se află la acest termen în boxă, pot spune că bărbatul pe care eu l-am descris nu seamănă cu inculpatul Diaconescu”. Prin urmare, nici declarația acestui martor nu poate fi avută în vedere la stabilirea vinovăției inculpatului Diaconescu, în sensul că acesta ar fi săvârșit infracțiunile din actul de sesizare în seara de 06.12.2004 în Farmacia Theea .

h) Rapoartele de expertiză ADN:

1. raportul de expertiză nr.108257 din 14.12.2004 (filele 322 – 333 volumul I dosar de urmărire penală) a urmărit identificarea profilurilor genetice ce au contribuit la crearea unor mixturi (amestec de probe biologice provenind de la mai multe persoane).

Acest raport de expertiză, pe lângă faptul că *formulează anumite concluzii cu valoare de probabilitate*, creează și anumite *incertitudini* decurgând din împrejurarea că ipotezele formulate de expert au în conținutul lor un element de incertitudine având în vedere că includ și posibilitatea ca, la formarea mixturii de material biologic, să fi contribuit și persoane necunoscute (cel puțin o astfel de persoană). Rezultă, așadar, că există posibilitatea ca alelele de la nivelul markerului descoperite pe obiectele corpuri delictive să fi fost create și de o persoană necunoscută; totodată, expertul nu are în vedere la întocmirea ipotezelor de lucru și nu include în aceste ipoteze, toate celelalte persoane din farmacie care aveau în mod firesc acces la aceste obiecte corpuri delictive. Este vorba de colegele de farmacie ale victimelor (farmaciste, femeia de serviciu, Trâmbițaș Mircea – reprezentantul legal al farmaciei) care atingeau aceste obiecte corpuri delictive (mânere de uși și orar) în egală măsură cu victimele.

Așadar, concluziile acestui raport, pe lângă faptul că au valoare probabilă au și un caracter parțial, investigația expertului nefiind una completă, în sensul că nu a avut în vedere toate persoanele care în mod evident ar fi putut participa la formarea aceluia amestec de urme biologice;

2. raportul de expertiză nr.108260 din 31.01.2005 (filele 339 – 343 volumul I dosar de urmărire penală), în cadrul căruia metoda de lucru a expertului este alta decât cea utilizată în raportul analizat anterior. De data aceasta, expertul nu mai formulează ipoteze de lucru, ci concluzionează arătând că „urmele de sânge prelevate din urma dinamică de târâre și cea statică de pe peretele laboratorului conțin un profil genetic identic cu profilul genetic al ADN extras din probe de referință de la victime”;

3. raportul de expertiză nr.108264 din 10.01.2005 (filele 348 – 361 volumul I dosar de urmărire penală) ce concluzionează în sensul că profilele genetice ale ADN-ului extras din probele de referință recoltate de la victimele Cistian Manuela și Susan Daga nu sunt identice și *nu au fost regăsite în profilele genetice ale ADN-ului extras din urmele biologice identificate pe obiectele vestimentare ridicate din locuința inculpatului Diaconescu Emil Alexandru* .

Instanța de fond a constatat că prima concluzie a acestui raport nu confirmă versiunea reținută în actul de sesizare, în sensul că inculpatul s-ar fi apropiat foarte mult de una din victime, pe care a tras-o din farmacie în laborator. Or, potrivit raportului de expertiză arătat mai sus, pe obiectul de îmbrăcăminte supus analizei (haina din material impermeabil de culoare maron) nu au fost identificate profilele genetice ale victimelor, aspect de natură să consolideze starea de dubiu ce operează în favoarea inculpatului .

4. raportul de expertiză nr.108278/2 din 07.01.2005 (filele 366 – 384 volumul I dosar de urmărire penală) naște și el dubii în privința prezenței inculpatului în farmacie și a atingerii de către acesta a obiectelor corpuri delict (orar farmacie, mâner ușă de acces în laborator, mâner ușă de acces în coridorul de laborator, cutie cu bani) prin utilizarea aceleași metode de lucru, în sensul formulării unor ipoteze de lucru pentru calcularea șansei ca profilul genetic al inculpatului să fie inclus în amestecul de profile genetice ridicat de pe obiectele corpuri delict.

Astfel, la fila 7 din acest raport de expertiză (fila 372 dosar de urmărire penală), expertul arată că „un alt profil genetic decât al inculpatului Diaconescu Emil Alexandru prin combinație cu profilele genetice ale persoanelor cunoscute considerate incluse, să rezulte același amestec, poate fi regăsit la un număr minim de 348 de persoane”. Cu ocazia audierii nemijlocite a expertului de către instanța de judecată pentru a da lămuriri verbale în sensul art.124 Cod procedură penală, expertul, referindu-se la această concluzie, a arătat că, la fiecare grup de 348 de persoane, este posibil să întâlnim un profil genetic care ar putea să substituie profilul genetic al inculpatului și astfel să obținem același amestec de profile genetice precum cel identificat de experți pe obiectele corpuri delict (fila 22, termenul de judecată din 08.02.2006). Aceasta înseamnă că, la nivelul populației României, putem întâlni aproximativ 66000 de persoane care să substituie profilul genetic al inculpatului și să

obținem același amestec de urme biologice. *Aceste concluzii au fost formulate de expert cu privire la urmele de celule epiteliale remanente genotipate din zona 5 a cutiei de bani.*

Pentru amestecul de profile genetice ale ADN-ului *identificat pe orarul de funcționare al farmaciei și cele două mânere de uși*, expertul concluzionează în același sens: „*un alt profil genetic decât al inculpatului care prin combinație cu cel al persoanelor cunoscute să dea același amestec, poate fi regăsit la un număr mai mare de 588 de persoane*”.

În tabelele anexă la aceste expertize sunt enumerate tipul **alelelor** identificate pe obiectele corpuri delict (spre exemplu la nivelul markerului D8S1179 din zona 5 a cutiei de bani, printre mai multe alele le identificăm și pe cele cu nr.13, 14 care aparțin inculpatului așa cum rezultă din tabelul cu profilele genetice – fila 376 dosar de urmărire penală – profile genetice extrase din probele de referință). Dar aceleași alele, cu aceleași numere 13, 14, la nivelul aceluiași marker, sunt identificate la încă două persoane care atingeau în mod frecvent acel obiect corp delict, respectiv la Bunica Crina și Macovei Elena (tabelul cu profilele genetice extrase din probe de referință). Or, expertul Potorac Romică a arătat în declarația dată în fața instanței (fila 21) că alele, ca părți ale profilului genetic, nu sunt personalizate. Ca atare, există dubiul ca alelele 13, 14 (în exemplul dat mai sus) să nu aparțină profilului genetic al inculpatului, ci numitei Bunica Crina – angajată a farmaciei.

Exemplul dat anterior nu este singurul, exemplificarea putând continua și fiind ușor de observat din compararea atentă a alelelor identificate pe obiectele corpuri delict cu cele din tabelul cuprinzând profilele genetice identificate din probele de referință (fila 376). De menționat este faptul că această comparare a fost făcută de către instanță pentru alelele identificate la nivelul aceluiași marker.

Astfel, pentru markerul CSF1PO, inculpatul și Popovici Maria – angajată a farmaciei – au aceleași alele (12,12) – fila 376 dosar de urmărire penală. Pentru markerul TH01, inculpatul și victima Susan Daga au aceleași alele (6, 8) – fila 376 dosar de urmărire penală. Pentru markerul FHA, inculpatul și Popovici Maria au aceleași alele (21, 25). La nivelul markerului D19 S433, inculpatul, victima Susan Daga și Trambitas Mircea au aceleași alele (13, 14) – fila 376, 381 dosar de urmărire penală. Din tabelul de la fila 376 mai rezultă că inculpatul și Mureșean Daniela prezintă aceleași alele (17, 25) la nivelul aceluiași marker –D2S1338.

De asemenea, compararea atentă a profilelor genetice ale ADN extrase din probele de referință (fila 376 dosar de urmărire penală) mai conduce la concluzia că alelele de la nivelul aceluiași marker (ale inculpatului) la întâlnim pe aceeași coloană (la nivelul aceluiași marker, dar separat) la persoanele angajate ale farmaciei.

Pe de altă parte, expertiza ADN nu a identificat pe hainele victimelor urme biologice (celule epiteliale remanente), la nivelul cărora să fie identificat profilul genetic al inculpatului.

În altă ordine de idei, este de remarcat și faptul că analiza genetică a fost efectuată cu privire la o mixtură (amestec) de urme biologice, respectiv celule epiteliale remanente provenind de la mai multe persoane, nefiind în prezența unei expertize genetice care să analizeze o urmă creată de o singură persoană (sânge, salivă, spermă, etc.), caz în care gradul de certitudine al expertizei putea fi unul mai mare, mult mai relevant pentru instanță. În acest sens sunt și explicațiile verbale date de expertul Ligia Bărbării în fața instanței de judecată (fila 207 volumul II), care a arătat că în cazul unei mixturi, rolul expertului este acela de a stabili care sunt posibilii contributory la formarea mixturii.

5. raportul de expertiză medico-legală ADN întocmit la Laboratorul de Genetică din cadrul Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” care a analizat obiectele corpuri delict: mâner ușă de acces laborator, mâner ușă de acces în coridorul spre laborator, cutia de bani, suportul de hârtie plastifiat al programului de funcționare al farmaciei (corpuri delict ce fuseseră analizate anterior de către experții din cadrul IGPR și deci erau ”sărăcite deja de microume biologice”), precum și extractele ADN din urmele biologice expertizate la Institutul de Criminalistică al IGPR .

Acest raport de expertiză are două categorii de concluzii (fila 461 dosar de urmărire penală): de neconcludentă, referitor la microumele biologice prelevate de pe obiectele corpuri delict în cadrul laboratorului de la Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”; de probabilitate, referitor la analiza extractelor ADN de la nivelul corpurilor delict, primite de la Institutul de Criminalistică al IGPR .

Nici acest mijloc de probă nu a putut forma convingerea fermă, certă a instanței în sensul că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată întrucât, *pe de o parte*, amestecul de material genetic a avut o cantitate ce se situează la limita inferioară a sensibilității kiturilor de analiză genetică iar, *pe de altă parte*, deși expertul a arătat în concluziile acestui raport de expertiză că „profilul cromozomial Y este unic, putând fi regăsit doar la rudele pe linie masculină ale persoanei investigate” (fila 462 dosar de urmărire penală), în fața instanței, în lămuririle verbale date, expertul a arătat că profilul cromozomial Y este unic raportat la baza de date în care s-a efectuat căutarea (fila 206 verso volumul II); or, această bază de date înregistrează la nivel european 40.000 de profile cromozomiale Y (din care peste 100 profile cromozomiale Y din România). Prin urmare, această concluzie nu poate avea o mare relevanță penală la stabilirea vinovăției inculpatului.

Totodată, instanța de fond a reținut gradul de probabilitate al concluziilor și că analiza genetică s-a realizat la nivelul unei mixturi de

urme biologice, iar nu la nivelul unei urme biologice singulare. Potrivit lămuririlor verbale date în fața instanței – fila 207 volumul II – expertul „nu stabilește grade de vinovăție în concluziile pe care le formulează, ci așa cum am arătat la ipotezele de lucru, stabilim grade de probabilitate”, iar potrivit părerilor exprimate în lucrările de specialitate de către experți „o afirmație bazată pe probabilitate este prin natura ei o afirmație de cunoaștere parțială, de aceea este eronat ca această cunoaștere parțială să fie preluată ca atare și transformată de către magistrat într-un verdict de certă vinovăție, echivalent cu condamnarea unei persoane” (Bărbării Ligia în articolul „Interpretarea rezultatelor testelor ADN în cazurile penale” din lucrarea „Romanian Journal of Legal Medicine” – volumul X nr.3-4 anul 2002, fila 233. În aceeași lucrare expertul a arătat că „o concluzie de probabilitate, indiferent de valoarea ei numerică, nu poate prin ea însăși să dea verdictul de vinovăție”.

Așadar, o astfel de expertiză ADN trebuie să fie susținută, coroborată cu alte mijloace de probă solide care să confirme faptul că o persoană (în speță inculpatul Diaconescu Emil Alexandru) se face vinovată de săvârșirea unor infracțiuni, condiție ce nu este îndeplinită în speța dedusă judecătii, pentru că, așa s-a arătat anterior la nivelul celorlalte mijloace de probă analizate, aceste mijloace de probă fie lasă dubii puternice cu privire la săvârșirea infracțiunilor de către inculpatul Diaconescu Emil Alexandru, fie nu confirmă deloc o astfel de vinovăție.

6. Expertizele balistice reprezintă un alt mijloc de probă administrat în susținerea actului de sesizare în faza de urmărire penală, prin intermediul cărora s-au analizat urmele de împușcare descoperite la fața locului, dar și pe obiectele de îmbrăcăminte ale victimelor, însă nici acestea nu oferă date certe în vederea stabilirii vinovăției inculpatului.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză balistică nr.101141 din 27.12.2004, pe *obiectele vestimentare ale victimelor* au fost descoperiți factori secundari ai împușcării, stabilindu-se că tragerea a fost efectuată de la un metru în cazul ambelor victime. S-a mai stabilit de către expert că tragerea a fost efectuată cu proiectile confectionate artizanal. Pe halatele aparținând victimelor s-au evidențiat și microurme de aluminiu care pot proveni din compoziția unor amestecuri pirotehnice artizanale. Potrivit aceluiași raport, *pe mâneca dreaptă a hainei din material impermeabil, de culoare maron, ridicată din locuința inculpatului* s-au pus în evidență factori suplimentari ai împușcării (bariu, cupru, plumb, ioni azotit și azotat), însă pe acest din urmă obiect de îmbrăcăminte nu s-au descoperit urme de aluminiu ca pe obiectele de îmbrăcăminte ale victimelor, care să ateste faptul că factorii secundari de pe haina inculpatului ar proveni de la o tragere cu armă artizanală, așa cum s-a constatat în legătură cu hainele victimelor.

Aceste expertize criminalistice nu pot conduce automat la concluzia că inculpatul ar fi săvârșit faptele din actul de sesizare, *deoarece celelalte*

mijloace de probă relevă elemente care vin în contradicție cu aceste expertize, evidențiind că autorul infracțiunilor din actul de sesizare era îmbrăcat la momentul comiterii faptelor într-o altă haină, respectiv o geacă de iarnă, pufoaică, lungă până la genunchi (acest aspect cert rezultă din declarațiile martorilor „Coco” și Saldobagy Gabriela Elena); or, este evident că geaca ridicată din locuința inculpatului, pe care s-au descoperit factori secundari ai împușcăturii (fila 159 dosar de urmărire penală) nu seamănă deloc cu o geacă groasă, pufoaică, lungă până la genunchi, așa cum purta bărbatul ce a ieșit din farmacie imediat după comiterea faptelor și care s-a întâlnit cu martorul „Coco”. Dimpotrivă, din declarațiile apropiaților inculpatului, instanța a reținut că, în perioada 4.12.-06.12.2004, dar și ulterior, inculpatul a fost văzut în aceleași haine: geacă vișinie scurtă, blugi și o pereche de adidași de culoare neagră (în acest sens fiind declarațiile martorilor Diaconescu Melania, Ioniță Florian, Aron Ana Maria, Ioniță Angela, Lambriu Cristina și Anghel Răzvan).

Pe de altă parte, cu ocazia experimentului judiciar efectuat la sediul parchetului s-a constatat și consemnat că geaca de culoare maro pe a cărei mânecă s-au descoperit factori secundari ai împușcăturii îi este scurtă la mâneci inculpatului iar potrivit suplimentului de expertiză de la fila 65 volumul III dosar instanță, sunt șanse reduse de a se imprima factori secundari ai împușcăturii pe obiecte de îmbrăcăminte purtate pe sub alte obiecte de îmbrăcăminte, cu atât mai mult cu cât mâneca obiectului de îmbrăcăminte purtată la interior este mai scurtă.

i) Alte mijloace de probă care nu confirmă actul de sesizare sunt ***rapoartele de expertize criminalistice traseologice***.

Potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului și declarațiilor martorului „Coco”, instanța de fond a constatat că *este cert* faptul că urma de pe teigheaua farmaciei a fost creată de către autorul faptelor deduse judecății. Martorul „Coco” - prima persoană care a intrat în farmacie după comiterea faptelor, a declarat că în momentul în care a ajuns lângă teighea i-a atras atenția această urmă de încălțăminte, și-a dat seama că s-a întâmplat ceva grav în farmacie; totodată, această urmă de încălțăminte a fost descrisă și măsurată de către anchetatori în momentul întocmirii cercetării la fața locului.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de fond a dispus efectuarea unei expertize criminalistice, întocmindu-se în acest sens raportul nr.156 din 31 iulie 2006 de către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Cluj. Potrivit concluziilor acestui raport, încălțăminte care a creat urma de pe teigheaua din incinta farmaciei, urmă fotografiată cu ocazia cercetării la fața locului, este probabil o încălțăminte de tip toamnă – iarnă, cu dimensiunile probabile între numerele europene 42 – 44, inclusiv.

Constatănd că în tabelul de la fila 3 din cuprinsul acestei expertize există anumite neconcordanțe cu privire la dimensiunile enumerate de

expert referitor la anumite numere de încălțăminte, instanța a dispus *efectuarea unei noi expertize criminalistice traseologice*, care potrivit HG nr.368 din 03 iulie 1998 s-a efectuat la Institutul Național de Expertize Criminalistice București. În acest sens a fost întocmit raportul de expertiză criminalistică nr.252 din 11.12.2006, iar potrivit concluziilor acestei expertize, *numărul încălțăminteii care a creat urma de dimensiuni mai mari pe teigheaua din incinta farmaciei Theea din Brașov este probabil 43 – 44; numărul încălțăminteii pe care o poartă inculpatul Diaconescu Emil Alexandru este 45 – 46.*

Deși prima concluzie formulată de către expert are caracter de probabilitate, sporind starea de dubiu cu privire la reținerea vinovăției inculpatului, expertul arată cu certitudine la fila 6 din raport că lățimea urmei de încălțăminte de pe teigheaua din farmacie este de **10 cm** și că această dimensiune diferă în privința lățimii urmei create experimental cu încălțăminte inculpatului, lățime care este de **12 cm**.

Din analiza părții expozitive a acestui raport de expertiză, instanța fondului a constatat că lățimea maximă a tălpii piciorului descult al inculpatului este de **11 cm** (fila 5 raport de expertiză), pe când urma de încălțăminte de pe teigheaua farmaciei are dimensiuni mai mici (10 cm) decât talpa piciorului descult a inculpatului (11cm).

Față de constatările celor două rapoarte de expertiză și concluziile acestora, instanța a reținut că respectiva urmă de încălțăminte de pe teigheaua farmaciei nu putea să fie creată de către inculpatul Diaconescu Emil Alexandru, deoarece lățimea piciorului descult al acestuia este mai mare decât lățimea urmei de încălțăminte de pe teigheaua farmaciei și pentru că lățimea încălțăminteii purtată de inculpat este mai mare decât lățimea urmei de pe teigheaua farmaciei.

j) Instanța de fond a mai reținut că în sprijinul lipsei de vinovăție a inculpatului vin și următoarele argumente:

1. după denunțul făcut de către martorul „Dorin” în data de 08.12.2004 și identificarea inculpatului în aceeași dată, acesta a dobândit postura de urmărit general - potrivit procesului verbal de fila 72 dosar de urmărire penală, situație în care atât el cât și locuința sa au fost monitorizate începând cu data de 09.12.2004, potrivit actului de sesizare – fila 4, fără ca în comportamentul inculpatului să se fi observat nimic care să contureze ideea că ar fi săvârșit infracțiunile din Farmacia Theea, respectiv să se întâlnească cu anumite persoane sau să cheltuiască sume de bani (pentru că se reține în sarcina sa sustragerea unei sume de 36 milioane lei). Dimpotrivă, în momentul în care inculpatul s-a deplasat în data de 13.12.2004 la Brașov, a primit bani de la sora sa pentru transportul la Brașov și pentru a-și face pașaport și act de identitate;

2. faptul că după data de 06.12.2004 inculpatul nu posedea o sumă mare de bani este dovedită și de declarațiile martorului Sultan Mihnea, care a arătat în faza de urmărire penală că, în data de 09.12.2004, a mers

la inculpat iar acesta din urmă i-a cerut 300.000 lei ROL. Martorul i-a dat portofelul inculpatului să schimbe cei 50 euro pe care îi avea și să își rețină suma de 300.000 lei ROL. Declarația martorului Sultan Mihnea în sensul că după data de 06.12.2004 inculpatul nu avea bani se coroborează cu declarația martorei Ioniță Angela, cu declarația inculpatului și cu declarația martorului Anghel Răzvan, acest din urmă martor arătând că, în data de 09.12.2004, inculpatul a adus 50 euro, spunându-i că l-a păcălit pe Sultan Mihnea, în sensul că i-a luat acești bani. În continuare, martorul a arătat că, într-adevăr, Sultan Mihnea a venit la ușa apartamentului său, cerându-i inculpatului să îi restituie cei 50 euro pe care îi luase anterior din portofelul lui Sultan. Același martor, Anghel Răzvan, a arătat că, în săptămâna imediat următoare datei de 06.12.2004, inculpatul a cheltuit cel mult suma de 700.000 lei ROL, spunându-le că suma de bani provine din cei 50 euro de la Sultan Mihnea;

3. potrivit actului de sesizare și declarației martorului Mareș Dumitru, imediat după faptă inculpatul ar fi dus mamei sale să îi spele blugii pe care i-ar fi purtat în momentul săvârșirii faptelor. Or, din declarațiile martorilor audiați în cauză coroborate cu declarația inculpatului, rezultă că abia în data de 09.12.2004 inculpatul a mai mers în locuința mamei sale lăsându-i acesteia blugii să îi spele, fiind greu de crezut că dacă pe această pereche de blugi ar fi existat urme de sânge, inculpatul ar mai fi purtat acești blugi timp de trei zile după săvârșirea faptei;

4. s-a mai reținut în actul de sesizare și în concluziile scrise ale Ministerului Public că inculpatul a fost văzut cu câteva zile înainte de faptă în gara Brașov de către martorul Florea Florin, însă instanța a constatat pe baza declarației acestui martor că l-a văzut pe inculpat cu circa 10 – 12 zile înaintea datei de 06.12.2004. Declarația acestui martor îl plasează așadar pe inculpat în Brașov, în jurul datei de 28.11.2004, *dată la care inculpatul recunoaște că a fost în Brașov pentru a-și face pașaport și act de identitate*. Într-adevăr, martorul arată că l-a văzut pe inculpat în două zile în Brașov, însă este vorba de date anterioare zilei de 06.12.2004, aceste date necoroborându-se cu declarația martorului „Bobo”, în sensul că inculpatul ar fi fost prezent în Brașov în datele de 04.12 și 05.12.2004;

5. transcrierea convorbirilor telefonice efectuate de către sora inculpatului – Diaconescu Ancuța Daniela – cu apropiați ai acesteia nu evidențiază că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunile. Din conținutul acestor transcrieri ale convorbirilor telefonice purtate de sora inculpatului rezultă că aceasta avea nelămuriri legat de faptul că inculpatul era cercetat de Poliția din Brașov, martora Diaconescu Ancuța și apropiații acesteia bănuind că reținerea și arestarea inculpatului era în legătură cu consumul de droguri;

6. referitor la scrisoarea pe care inculpatul a trimis-o din arest mamei sale, instanța a constatat că într-adevăr aceasta conține un paragraf prin care inculpatul solicită mamei sale să arunce din casă obiecte de mobilier

(patul, șifonierul, covorul și lada), însă acest paragraf face parte dintr-o scrisoare ce se întinde pe mai multe pagini, în care inculpatul arată că i se face o nedreptate în sensul că a fost arestat și consideră că anumite lucruri aduse din locuința de la Brașov i-au purtat ghinion. Martorele Diaconescu Ancuța și Diaconescu Melania au arătat de ce au îndepărtat din garsonieră obiectele de mobilier, spunând că de mai multă vreme doreau să le vândă și să își cumpere o mobilă nouă. În sprijinul acestei afirmații, martorele au depus articole din ziar care le susțin această afirmație în sensul că, încă din luna august – septembrie 2004, au scos la vânzare aceste obiecte de mobilier. Afirmația martorului Mareș Dumitru și cea din actul de sesizare, în sensul că într-una din regiunile patului unde era o deschizătură ar fi fost ascunsă arma cu care inculpatul a săvârșit crima, este doar o presupunere, nedovedită, cu atât mai mult cu cât a doua percheziție este efectuată la domiciliul mamei inculpatului, la mult timp după data de 06.12.2004 și după data primei percheziții;

7. În sensul nevinovăției inculpatului sunt și concluziile expertului criminalist care a evaluat urmele papilare descoperite la fața locului și care a ajuns la concluzia că urmele apte de comparație nu au fost create de către inculpatul Diaconescu Emil Alexandru. Planșele cu fotogramele urmelor papilare ridicate cu ocazia efectuării cercetării la fața locului au fost depuse în fața instanței de judecată, la cererea acesteia, aflându-se la file 197 – 221 volumul III dosar instanță;

8. În privința celor două teste poligraf efectuate în faza de urmărire penală, s-a constatat că la primul test nu au fost evidențiate modificări certe ale reactivității psiho-emoționale specifice comportamentului simulat, specialistul precizând însă că subiectul nu este apt pentru testare, pe când la cel de al doilea test s-a ajuns la concluzia detecției comportamentului simulat al subiectului. Întrucât nu reprezintă un mijloc de probă în procesul penal român, având în vedere și că cele două teste au ajuns la concluzii contradictorii, instanța a nu a luat în considerare aceste constatări;

9. Pe de altă parte, susținerea din actul de sesizare și din concluziile scrise ale Ministerului Public în sensul că verificările efectuate cu ajutorul programului En Case Report la sala de internet unde susține inculpatul că a fost în data de 06.12.2004, nu au confirmat versiunea prezentată de inculpat, nu pot fi luate în considerare, deoarece: *potrivit procesului – verbal de la fila 224 dosar urmărire penala, nu se poate stabili ce site-uri au fost accesate de la clubul de internet, pentru că înregistrările cu traficul de internet sunt păstrate doar pentru o perioadă de 2 zile datorita spațiului prea mare pe care îl ocupă; așadar, aceste verificări nici nu confirmă, nici nu infirmă prezenta inculpatului la sala de internet.*

k) Într-o altă ordine de idei, pe baza declarațiilor martorilor propuși în apărare de către inculpat pentru a-și dovedi prezența sa în București în

datele de 4, 5 și 6 decembrie 2004, instanța de fond a reținut că în dovedirea prezenței inculpatului Diaconescu Emil Alexandru în București în data de 06.12.2004, se coroborează următoarele mijloace de probă: declarațiile martorilor Ioniță Angela și Anghel Răzvan, care au declarat constant, pe tot parcursul procesului penal, că inculpatul a plecat din locuința lor în acea zi în jurul prânzului (orele 12,00 – 13,00), declarația inculpatului și cea a martorei Diaconescu Melania, această din urmă afirmând constat pe parcursul procesului că inculpatul a venit acasă la ea în data de 06.12.2004, în jurul orelor 13,00. Această martoră a mai arătat că inculpatul a stat acasă până în jurul orelor 15,35 (06.12.2004), declarația acestei din urmă martore coroborându-se cu mențiunile din listing-ul telefonic al posturilor telefonice cu numărul (care se află instalat în garsoniera martorei Diaconescu Melania - fila 682 dosar de urmărire penală) și, respectiv, cu numărul (telefon mobil aparținând matorului Bălan Viorel - fila 720 dosar de urmărire penală).

Potrivit mențiunilor din aceste listing-uri, rezultă că la ora 14,42 (6.12.2004), inculpatul l-a sunat pe numărul de fix pe martorul Bălan Viorel care, la rândul său, l-a sunat pe inculpat la ora 14,45 de pe telefonul său mobil (listing fila 720 dosar de urmărire penală). Prin urmare, în jurul orelor 15,00, în data de 06.12.2004, inculpatul se afla în garsoniera mamei sale din București.

Așadar, conținutul listing-urilor telefonice se coroborează cu declarația inculpatului care a arătat că a aplecat în jurul orei 15,00 din locuința mamei sale, cu declarația martorei Diaconescu Melania, care a arătat că inculpatul a plecat din locuință în jurul orelor 15,35 și cu declarația martorului Bălan Viorel, care a învederat că a vorbit la telefon cu inculpatul în data de 06.12.2004 în jurul orelor 15,00, iar după această oră martorul Bălan Viorel s-a întâlnit cu inculpatul și au mers împreună la o sală de internet.

Conținutul listing-urilor telefonice se coroborează și cu declarația martorei Lambru Cristina, care a arătat - în declarația de la fila 518 dosar de urmărire penală - că a plecat de la serviciu în jurul orelor 17,30, în data de 06.12.2004, deoarece anterior fusese sunată pe mobil de către Bălan Viorel care a invitat-o să vină la sala de internet. Martora a declarat că a mers la sala de internet unde l-a întâlnit pe inculpat și pe martorii Bălan Viorel, Sultan Mihnea, Bălan Cristian și Vasile Alexandru. Aceeași martoră a susținut că a stat împreună cu aceste persoane până în jurul orelor 22,00. Declarația martorei Lambru Cristina se coroborează cu mențiunile din desfășurătorul telefonic din conținutul căruia rezultă că la ora 16,48 martora a fost sunată de către Bălan Viorel, iar ulterior, în aceeași zi de 06.12.2004 a mai fost sunată de către același martor la orele 22,03. Așadar, în intervalul 17,00 – 22,03 cei doi martori Bălan Viorel și Lambru Cristina nu s-au mai sunat, aspect ce se coroborează cu declarațiile celor doi, în sensul că au fost împreună în intervalul respectiv de timp.

Această constatare făcută de instanță rezultă și din faptul că în afara acestui interval Lambru Cristina și Bălan Viorel se sunau foarte des (conținutul listing-ului telefonic fila 719, fila 724 dosar urmărire penală).

Instanța a mai constatat că, în sensul prezentei în București a inculpatului și după orele 15-16, sunt declarațiile martorilor Lambru Cristina, Balan Viorel, Aron Anamaria, Ionita Florian Gheorghe, Vasile Alexandru Mihail, martori ce au declarat constant, pe tot parcursul procesului penal, în sensul că inculpatul s-a aflat în București, în același sens fiind și declarația martorei Chivu Sandra - care a arătat că deși nu l-a întâlnit pe inculpat în ziua de 06.12.2004, a fost sunata de către Lambru Cristina de pe telefonul mobil al lui Balan Viorel și invitată de către aceasta să meargă la o terasă. La acestea se adaugă și declarația martorei Alexe Florica - care a declarat pe întreg parcursul procesului penal în sensul că, în ziua de 06.12.2004, inculpatul și grupul său de prieteni au fost în barul în care aceasta martoră este barman-, precum și cea a martorei Smau Gina, patroana barului unde lucrează Alexe Florica, care a declarat că într-adevăr, în ziua de 06.12.2004, aceasta din urmă a lucrat în acel bar. Martora Alexe Florica a recunoscut ca a fost căutată la bar de către sora inculpatului și de către Lambru Cristina, acestea din urma întrebând-o dacă l-a văzut în bar pe inculpat în data de 06.12.2004.

De asemenea, declarația martorei Ganea Maria se coroborează cu declarația martorului Bălan Viorel, în sensul că în data de 06.12.2004 acesta din urmă a plecat de acasă în jurul orei 14,00. Martora Ganea Maria a arătat că nu știe cu cine s-a întâlnit martorul Bălan Viorel în ziua respectivă, însă știe că Bălan Viorel este prieten cu inculpatul.

Instanța de fond a înlăturat din materialul probator declarația martorului Sultan Mihnea, dată în fața instanței de judecată, ca fiind nesinceră, deoarece acesta a susținut în faza de urmărire penală că nu s-a aflat în data de 06.12.2004 cu inculpatul, iar ulterior, în fața instanței, a revenit fără nici o justificare, arătând că în 06.12.2004 s-a aflat împreună cu inculpatul până în jurul orei 18,30 – 19,00 la sala de internet. Declarația din faza de judecată a acestui martor a fost înlăturată, pe de o parte, pentru că nu s-a adus nici o justificare pentru schimbarea poziției procesuale, iar pe de altă parte, pentru că cea din faza de urmărire penală a fost dată mai aproape de data de 06.12.2004, când martorul își amintea mult mai bine ce s-a întâmplat în acea zi. În plus, declarația martorului Sultan Mihnea din faza de urmărire penală se coroborează cu declarațiile mamei sale Sultan Adriana din faza de urmărire și cea din faza de judecată și de aceea această declarație a fost avută în vedere de către instanță;

Pentru lipsa unei justificări pertinente a schimbării poziției procesuale, instanța de fond a înlăturat din materialul probator și declarația dată în fața instanței de judecată de către martorul Bălan Florin Cristian, apreciind că este credibilă declarația dată de acest martor în faza

de urmărire penală, fiind mai apropiată de data de 06.12.2004, fiind greu de crezut și în cazul acestui martor că își putea aduce mai bine aminte amănunte din 06.12.2004, la mai bine de un an după această dată, când a fost ascultat de instanță, decât atunci când a fost audiat de procuror, imediat după săvârșirea faptelor. Instanța a înlăturat declarația din faza de judecată a acestui martor întrucât în intervalul în care acest martor susține că era împreună cu inculpatul și cu Bălan Viorel, Sultan Mihnea a fost sunat de pe telefonul mobil de către Bălan Viorel (orele 17, 18, listing fila 720 volumul II dosar de urmărire penală); or, dacă ar fi fost împreună cu fratele său, Bălan Viorel, nu ar mai fi fost sunat de către acesta.

Așadar, instanța de fond a apreciat, în esență, că din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpatul Diaconescu Emil Alexandru a infracțiunilor de omor deosebit de grav, tâlhărie și nerespectarea regimului armelor și munițiilor iar mijloacele de probă administrate în cauză nu reprezintă dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului, nu au forța necesară pentru a răsturna prezumția de nevinovăție ce operează în favoarea inculpatului. Contradicțiile dintre mijloacele de probă, caracterul probabil al altora, descrierea de către martori a unei persoane în preajma Farmaciei Theea, descriere care nu corespunde cu fizionomia inculpatului și cu obiectele vestimentare pe care le-a purtat inculpatul, expertizele criminalistice traseologice, consolidează starea de dubiu relativ la comiterea infracțiunilor de către inculpat.

S-a mai arătat că, pe parcursul procesului penal, mijloacele de probă trebuie să prezinte o putere de convingere crescândă și nu poate fi pus semn de egalitate între indiciile temeinice care au justificat arestarea inculpatului, probele care au justificat trimiterea în judecată și cele care ar fi trebuit să stea la baza unei soluții de condamnare. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului „motivele verosimile care au stat la baza arestării unei persoane nu trebuie să aibă aceeași forță ca cele necesare pentru a formula o acuzare sau pentru a justifica o condamnare” (hotărârea Gusinskiy contra Rusiei din 19.05.2004).

În concret, instanța de fond a reținut că este de necontestat faptul că infracțiunile săvârșite în data de 06.12.2004 în Farmacia Theea din Brașov sunt de o pericolozitate socială extremă, reprezintă niște fapte oribile, însă rolul organelor judiciare, inclusiv al instanței de judecată, este acela de aflare a adevărului potrivit art. 3 Cod procedură penală, iar aflarea adevărului și lămurirea cauzei sub toate aspectele se poate face doar pe bază de probe (art. 62 Cod procedură penală) și cu respectarea tuturor principiilor ce guvernează desfășurarea procesului penal, principii reglementate atât de legislația internă cât și de cea europeană.

În speță, tribunalul a mai reținut că după trimiterea în judecată a inculpatului mijloacele de probă administrate în faza de judecată nu au

consolidat acuzarea din actul de sesizare ci, dimpotrivă, nu au mai susținut-o, **astfel că a dispus achitarea inculpatului, întrucât faptele nu au fost comise de acesta.**

B. Împotriva acestei sentințe au declarat apel, în termenul legal, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov și partea vătămată Cistian Daniel.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov a criticat hotărârea pentru netemeinicie în ceea ce privește greșita soluție de achitare a inculpatului Diaconescu Emil Alexandru pentru comiterea infracțiunilor de omor deosebit de grav, tâlhărie și nerespectarea regimului armelor și munițiilor. S-a apreciat, în esență, că prima instanță a dispus achitarea inculpatului deși toate probele administrate în cauză, atât cele testimoniale cât și cele științifice, conduc la concluzia că acesta se face vinovat de comiterea infracțiunilor reținute în sarcina sa. Așa fiind, întrucât din coroborarea probelor administrate în cauză reiese că inculpatul este autorul infracțiunilor reținute în sarcina sa, s-a solicitat admiterea apelului și condamnarea acestuia la pedeapsa închisorii, cu executare în regim privativ de libertate. În ceea ce privește latura civilă a cauzei, s-a solicitat obligarea inculpatului la plata sumelor care rezultă din constituirea de parte civilă.

Suplimentar față de motivele scrise de apel, procurorul de ședință a mai susținut că, deși instanța de fond a reținut ca și temei al achitării dispozițiile art. 10 lit. c Cod procedură penală, motivarea este făcută pe dispozițiile art. 10 lit. d Cod procedură penală, astfel că s-a solicitat admiterea apelului și sub acest aspect.

Partea vătămată Cistian Daniel a susținut că instanța de fond, în mod greșit, a dispus achitarea inculpatului Diaconescu Emil Alexandru în condițiile în care probele administrate în cauză conduc la concluzia că acesta se face vinovat de comiterea infracțiunilor reținute în sarcina sa. În consecință, a solicitat admiterea apelului și condamnarea inculpatului la pedeapsa închisorii.

Instanța de apel a procedat la ascultarea inculpatului Diaconescu Emil Alexandru, conform dispozițiilor art. 378 alin. 1¹ Cod procedură penală (vol. I, f. 44-47).

În cursul judecării apelului au fost reaudiați martorii Florea Florin (vol. I, f. 83-86), Dragne Mioara (vol. I, f. 137-138), Alexe Florica (vol. I, f. 195-197), Vasile Alexandru Mihail (vol. II, f. 32-33), Smău Gina (vol. II, f. 64-65) și au fost audiați în calitate de martori numiți Shami Hussein (vol. II, f. 66-67), Zoltan Benoni (vol. II, f. 68-71), Chiriță Dragoș (vol. II, f. 103-105).

În ciuda tuturor demersurilor făcute de instanța de apel, nu au putut fi reaudiați martorii Mareș Dumitru, Anghel Răzvan și Bălan Vasile Viorel.

De asemenea, s-a solicitat avizarea din punct de vedere științific de către Comisia Superioară de Medicină Legală din cadrul Institutului

Național de Medicină Legală „Mina Minovici” a concluziilor rapoartelor medico-legale întocmite în cauză (vol. I, f. 183).

S-au mai solicitat relații de la Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov ((vol. I, f. 70-74, 129-130) și de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Brașov (vol. I, f. 78-80).

Prin decizia penală nr. 44/AP din 15 mai 2008 a Curții de Apel Brașov – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori s-au respins, ca nefondate, apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov și partea vătămată Cistian Daniel împotriva sentinței menționate.

S-a motivat în esență că din materialul probator rezultă cu evidență că prima instanță a făcut o analiză extrem de laborioasă și de precisă a mijloacelor de probă administrate în cauză, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, concluzionând în mod corect că în cauză nu există dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului Diaconescu Emil Alexandru, probele neavând forța necesară pentru a răsturna prezumția de nevinovăție ce operează – potrivit legii – în favoarea inculpatului.

Fără a relua analiza mijloacelor de probă avute în vedere de instanța de fond la pronunțarea soluției criticate, instanța de apel a punctat unele aspecte esențiale care conduc la concluzia că sentința pronunțată de prima instanță este legală și temeinică.

Astfel, dintre martorii audiați în cauză, cei pe ale căror declarații se fundamentează actul de acuzare sunt M. D. , (inițial audiat ca martor cu identitate protejată – „Dorin”), precum și martorii cu identitate protejată „Coco” și „Bobo”.

Declarațiile martorului Mareș Dumitru, inițial audiat ca martor cu identitate protejată („Dorin”), sunt departe de a fi constante și coerente, cuprinzând numeroase contradicții. De asemenea, este inexplicabilă atitudinea acestui martor avută cu ocazia audierii din data de 20.10.2005, când, audiat de instanță, a refuzat practic să răspundă la întrebări, limitându-se la a-și menține declarațiile din faza de urmărire penală, arătând că „nu își amintește dacă în luna decembrie 2004 a stat în vreun loc de deținere cu inculpatul”, „nu a purtat vreo discuție cu inculpatul despre modul în care se desfășoară percheziția”, „nu a stat de vorbă cu inculpatul pe tema uciderii celor două farmacistе”.

Lipsa de credibilitate a martorului Mareș Dumitru reiese și din faptul că, deși a susținut că a aflat încă din luna decembrie 2004 din relatările inculpatului că acesta a săvârșit crima din Farmacia Theea, a adus la cunoștința organelor judiciare aceste aspecte abia în data de 27.01.2005 (fila 606 volumul II dosar de urmărire penală – aici nu se menționează cine este deținutul care încunoștințează organele judiciare) sau chiar mai târziu, în data de 17.03.2005. Or, dacă ar fi fost de bună-credință, având

În vedere gravitatea faptei, martorul ar fi putut să aducă mai rapid la cunoștința organelor judiciare cele relatate.

Declarațiile martorilor cu identitate protejată „Coco” și „Bobo”, date pe întreg parcursul procesului penal, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, nu sunt nici ele constante, numeroasele neconcordanțe între declarațiile inițiale și cele date ulterior de acești martori fiind în mod corect surprinse și detaliat expuse de către prima instanță. Mai mult, se pare că declarațiile ulterioare date de acești doi martori au fost puternic influențate de intensă și neinspirată mediatizare a cazului.

Pe de altă parte, rapoartele de expertiză ADN în discuție formulează numai concluzii cu valoare de probabilitate asupra aspectelor esențiale (cele privind dovada prezenței inculpatului în farmacie). Nefiind concluzii certe, ele nu pot fundamenta o soluție de condamnare, deoarece oricât de mică ar fi probabilitatea ca altă persoană decât inculpatul Diaconescu Emil Alexandru să fi contribuit la mixtura de urme biologice, această probabilitate subzistă și nu poate fi înlăturată.

În acest sens, foarte relevante sunt explicațiile verbale date de expertul Ligia Elena Bărbării în fața primei instanței de judecată (dosarul tribunalului, volumul II, fila 207), acesta arătând că, în cazul unei mixturi, rolul expertului este acela de a stabili care sunt posibii contributory la formarea mixturii.

De asemenea, în ceea ce privește raportul de expertiză medico-legală ADN nr. A 15/1260/2005 întocmit la Laboratorul de Genetică din cadrul Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, deși expertul a arătat în concluziile acestui raport de expertiză că „profilul cromozomial Y este unic, putând fi regăsit doar la rudele pe linie masculină ale persoanei investigate” (fila 462 dosar de urmărire penală), în fața instanței de fond, în lămuririle verbale date, expertul Bărbării Ligia Elena a arătat că profilul cromozomial Y este unic raportat la baza de date în care s-a efectuat căutarea (dosarul tribunalului, volumul II, fila 206 verso). Or, această bază de date înregistrează la nivel european 40.000 de profile cromozomiale Y (din care peste 100 profile cromozomiale Y din România). Prin urmare, așa cum în mod întemeiat a reținut și tribunalul, această concluzie nu poate avea o mare relevanță penală în stabilirea vinovăției inculpatului.

Sub aspectul expertizelor balistice, s-a arătat că și acestea nasc dubii cu privire la săvârșirea infracțiunilor de către inculpat, dubii determinate de: nedescoperirea urmelor de aluminiu (alături de bariu, cupru, plumb, ioni azotit și azotat) pe geaca maron ridicată din locuința inculpatului Diaconescu Emil Alexandru, urme specifice tragerii artizanale (ca pe obiectele de îmbrăcăminte ale victimelor, unde au fost identificate și urme de aluminiu); împrejurarea că această geacă îi este scurtă la mâneci inculpatului (conform experimentului judiciar efectuat în cursul

urmăririi penale); că inculpatul nu a fost văzut purtând această geacă; că în perioada 04.12.2004 – 06.12.2004, dar și ulterior, inculpatul a fost văzut purtând aceleași obiecte vestimentare: geacă vișinie scurtă, blugi și adidași; șansele reduse a se imprima factori secundari ai împușcăturii pe geaca maron scurtă la mâneci pentru inculpat, dacă această geacă ar fi fost purtată pe sub o altă geacă de iarnă; împrejurarea că martorii audiați în cauză, care s-au aflat în preajma farmaciei înainte de comiterea faptei, nu au descris un bărbat îmbrăcat cu vreo astfel de geacă.

Referitor la concluziile rapoartelor de expertiză criminalistică traseologică (dosarul instanței de fond, volumul V, f. 16-24 și vol. VI, f. 2-14, 51-53), s-a reținut în mod corect că *respectiva urmă de încălțăminte de pe teigheaua farmaciei nu putea să fie creată de către inculpatul Diaconescu Emil Alexandru*, deoarece lățimea piciorului desculț al acestuia (11 cm) este mai mare decât lățimea urmei de încălțăminte de pe teigheaua farmaciei (10 cm) și pentru că lățimea încălțăminteii purtată de inculpat (12 cm) este și ea mai mare decât lățimea urmei de pe teigheaua farmaciei (10 cm).

În plus, s-a mai reținut că, în ceea ce privește martorii reaudiați de curte, precum și cei audiați pentru prima dată în apel, aspectele învederate de aceștia nu au condus nici ele la conturarea unei concluzii sigure privind comiterea de către inculpatul Diaconescu Emil Alexandru a infracțiunilor imputate.

Astfel, martorul Florea Florin (vol. I, f. 83-86, dosar apel) a declarat că persoana pe care a văzut-o în gară la sfârșitul anului 2004 nu este inculpatul Diaconescu Emil Alexandru, dar semăna foarte bine cu inculpatul.

Martora Dragne Mioara (vol. I, f. 137-138, dosar apel), administrator la sala internet cafe unde inculpatul a afirmat că s-a aflat în data de 6.12.2004, a arătat că lucra în perioada respectivă cam trei ore în fiecare zi, în intervalul 15,00 – 18,00, că inculpatul Diaconescu Emil Alexandru frecventa această sală de internet și că nu își amintește să îl fi văzut în data de 06.12.2004 acolo.

Martora Alexe Florica (vol. I, f. 195-197, dosar apel) a arătat că în data de 06.12.2004, între orele 19,00 – 19,45, inculpatul împreună cu niște băieți și cu o fată au venit la barul unde aceasta lucrează. Martora a mai arătat că a ulterior a fost căutată în două rânduri de către sora inculpatului și o fată numită „Biți” și a fost întrebată dacă își aduce aminte ca în data de 06.12.2004 inculpatul să fi fost la acel bar.

Martorul Vasile Alexandru Mihail (vol. II, f. 32-33, dosar apel) a declarat că în data de 06.12.2004 s-a întâlnit la clubul de Internet, în jurul orelor 10,00-12,00, cu inculpatul Diaconescu Emil Alexandru și cu alți prieteni, iar în jurul orei 8,00 seara s-a despărțit de grupul de prieteni. Aceste aspecte sunt însă într-o vădită neconcordanță cu cele învederate de același martor în declarația dată în faza de urmărire penală (dosar

parchet, f. 529), când a susținut că s-a întâlnit cu inculpatul în data de 6.12.2004 în jurul orei 23,00. De asemenea, în declarația dată în fața primei instanțe, martorul a învederat faptul că în ziua respectivă s-a întâlnit cu inculpatul la sala de internet în jurul orei 18,00 (dosarul tribunalului, volumul II, f. 130-131). Având în vedere aceste oscilații ale martorului cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, s-a apreciat de către instanța de apel că declarațiile date de acesta nu pot servi la aflarea adevărului în prezentul dosar.

Martora Smău Gina (vol. II, f. 64-65, dosar apel), administrator la barul SC Gilly SRL din București, a arătat că nu îl cunoaște pe inculpatul Diaconescu Emil Alexandru și că nu l-a văzut în luna decembrie 2004 pe inculpat la acel bar. A mai arătat că angajata sa Alexe Florica a fost căutată la bar de către două fete care au întrebat-o dacă își amintește despre prezența inculpatului în bar și dacă poate să declare la poliție acest lucru.

Martorul Shami Hussein (vol. II, f. 66-67, dosar apel) a declarat că este coleg de celulă cu martorul Zoltan Benoni și că acesta i-ar fi spus că în seara zilei când s-au comis infracțiunile a văzut pe strada Victoriei din Brașov un bărbat care semăna cu inculpatul Diaconescu Emil Alexandru, însoțit de un alt bărbat și de o femeie.

Martorul Zoltan Benoni (vol. II, f. 68-71, dosar apel) a susținut inițial că l-a văzut pe inculpatul Diaconescu Emil Alexandru în mai multe rânduri, în iarna 2004-2005, în zona Gării – strada Victoriei, în apropierea Farmaciei Theea, uneori singur, alteori însoțit de un alt bărbat și de o femeie. Ulterior însă, martorul a arătat că persoana pe care o văzuse el este aceeași cu o persoană pe care a văzut-o într-o fotografie a unui coleg de celulă (Marșavela Cătălin), dar că nu poate fi sigur că este vorba despre inculpat. Declarația martorului Zoltan Benoni este confuză, incoerentă, fiind de asemenea greu de înțeles de ce acesta s-a hotărât să dezvăluie ceea ce cunoaște în legătură cu cauza după o perioadă așa de lungă de timp de la comiterea faptelor.

Martorul Chiriță Dragoș (vol. II, f. 103-105, dosar apel) a arătat că este administrator al restaurantului din gara Brașov și că angajatul său, martorul Florea Florin, i-a spus – imediat după arestarea inculpatului Diaconescu Emil Alexandru – că îl văzuse pe acesta din urmă în jurul datei crimei de la farmacie în restaurant, având chiar un incident cu inculpatul. Martorul a mai arătat că i-a spus unei cunoștințe (Teodosiu Tedy) despre acest fapt, iar soțul farmacistei ucise a aflat de la acea cunoștință și a venit împreună cu un lucrător de poliție, solicitându-i să îi pună în legătură cu martorul Florea Florin.

Nu în ultimul rând, s-a arătat că nici varianta pe care au încercat să o acrediteze inculpatul Diaconescu Emil Alexandru, familia sa și prietenii săi (ce au fost audiați în calitate de martori), respectiv modul în care inculpatul și-a petrecut timpul în perioada 4-6 decembrie 2004, nu apare

ca fiind în deplină concordanță cu realitatea. Există numeroase contradicții între declarațiile succesive ale inculpatului, între declarațiile inculpatului și cele ale martorilor propuși de acesta, precum și între declarațiile martorilor. Cea mai mare parte dintre aceste neconcordanțe au fost foarte bine surprinse de către instanța de fond, fiind înlăturate pe deplin justificat declarațiile martorilor Sultan Mihnea și Bălan Florin Cristian (date în fața instanței de judecată), precum și declarația martorului Călița Constantin (dată în faza de urmărire penală).

În plus, instanța de apel a reținut și existența altor neconcordanțe, cum ar fi: în declarația dată la 13.12.2004 (f. 478 dosar de urmărire penală) inculpatul Diaconescu Emil Alexandru a arătat că și-a petrecut ziua de 6.12.2004 la București cu prietena (concupina) sa Aron Ana Maria, fără a nominaliza și alte persoane; în declarația dată la 15.12.2004 (f. 479-480 dosar de urmărire penală) inculpatul a indicat și alte persoane cu care și-a petrecut ziua de 6.12.2004 la București, în afară de Aron Ana Maria; în declarația dată la 15.12.2004 la Tribunalul Brașov (f. 483-485 dosar de urmărire penală) inculpatul a arătat că s-a întâlnit prima oară în ziua de 6.12.2004 cu prietena sa Aron Ana Maria la ora 15,00; în declarația din 20.09.2005 (dosarul tribunalului, volumul I, f. 196-199) inculpatul a arătat că în ziua de 6.12.2004, la orele 11,30-12,00, când s-a trezit, prietena sa Aron Ana Maria era în apartament.

În același sens, inculpatul a declarat în repetate rânduri (inclusiv în declarația dată la curtea de apel) că, în data de 6.12.2004, a petrecut o anumită perioadă de timp, alături de alte persoane, și cu martorii Sultan Mihnea și Bălan Florin Cristian. Or, cei doi martori au declarat în cursul urmăririi penale că nu s-au întâlnit cu inculpatul în ziua respectivă. Chiar dacă în fața instanței martorii menționați au revenit și au susținut varianta inculpatului, aceste din urmă declarații au fost înlăturate de tribunal.

Așadar, s-a concluzionat că declarațiile inculpatului sunt în mod evident parțial nesincere, însă acest fapt nu este suficient pentru a se pronunța o soluție de condamnare a acestuia. Potrivit art. 65 alin. 1 Cod procedură penală, sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală sau instanței de judecată, or, în speță, în urma administrării tuturor mijloacelor de probă de către aceste organe judiciare, nu s-a reușit să se facă dovada certă a faptului că inculpatul Diaconescu Emil Alexandru este autorul infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată, ansamblul materialului probator administrat în cauză ne conducând la o concluzie certă privind vinovăția inculpatului.

C. Împotriva acestei decizii, în termen legal, a declarat recurs **Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov**, criticând ambele hotărâri pentru nelegalitate și netemeinicie, sub aspectul greșitei achitări a inculpatului Diaconescu Emil Alexandru pentru infracțiunile reținute în sarcina sa.

În motivarea recursului, s-a arătat că mijloacele de probă administrate atât în cursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești efectuate de instanța de fond și apel, dovedesc că inculpatul Diaconescu Emil Alexandru este autorul faptelor ce fac obiectul dosarului și se face vinovat de comiterea acestora. Astfel declarațiile martorului Mareș Dumitru, deși conțin unele elemente contradictorii, nu pot fi calificate ca nesincere deoarece aspectele relatate inițial se coroborează cu declarațiile martorilor cu identitate protejată „Coco” și „Bobo”, care l-au văzut pe inculpat în ușa farmaciei imediat după comiterea faptei și respectiv, în preajma farmaciei în zilele anterioare comiterii acesteia.

Pe de altă parte, declarațiile date de martorii care arată că l-au văzut pe inculpat în București în după amiaza zilei comiterii faptei trebuie privite cu rezervă, deoarece majoritatea erau persoane din anturajul inculpatului.

Totodată, declarațiile date succesiv de inculpat conțin serioase contradicții și nici una dintre variantele pe care a încercat să le acrediteze despre modul în care și-a petrecut timpul în perioada 4-6.12.2004 nu apare ca fiind în deplină concordanță cu realitatea.

Referitor la rapoartele de expertiză genetică s-a arătat că gradul de probabilitate ca inculpatul să fie autorul faptei de omor este foarte mare întrucât șansa de a găsi un individ identic din punct de vedere genetic cu inculpatul Diaconescu Emil Alexandru este extrem de mică, profilul cromozomial Y al acestuia este unic și poate fi întâlnit doar pe linie masculină ascendentă sau descendentă; or, în urma analizării urmelor biologice recoltate de la locul faptei s-a identificat un grup de caractere genetice ce au corespondent în profilul inculpatului. Totodată, profilul ADN aparținând inculpatului s-a regăsit în majoritatea mixturilor de ADN identificate și analizate, caracterele genetice, atât cele autozomale cât și cele specifice cromozomului Y, fiind identificate fie complet, fie parțial, pe corpurile delictive de la fața locului, în condițiile în care toate probele supuse investigației genetice au fost prelevate optim și conservate corespunzător.

În concluzie, având în vedere că concluziile acestor constatări se coroborează cu declarațiile martorilor care l-au recunoscut pe inculpat ca fiind cel care a fost observat în zona farmaciei în zilele de 4 și 5 decembrie 2004, precum și la ușa acesteia în momentele imediat următoarele săvârșirii faptei, că pe mânăca gecii impermeabile găsite la domiciliul mamei inculpatului s-au evidențiat factori secundari ai împușcării, s-a apreciat că există dovezi certe în sensul că inculpatul este autorul faptelor cu privire la care a fost trimis în judecată, solicitându-se condamnarea acestuia.

Oral, procurorul de ședință a solicitat, în subsidiar, ca în condițiile în care instanța va considera că este necesară suplimentarea probatoriului cu privire la concluziile expertizelor genetice aflate la dosarul cauzei și întrucât acest lucru nu este posibil în recursul în fața Înaltei Curți de

Casație și Justiție, să fie casată decizia instanței de apel, *cu trimiterea cauzei spre rejudecare la o altă instanță decât cea a Curții de Apel Brașov*, motivat de faptul că, datorită mediatizării excesive, precum și funcției pe care o deține în prezent judecătorul care a pronunțat această hotărâre, la această instanță cauza nu poate fi soluționată cu obiectivitate.

Decizia a fost atacată cu recurs și de **partea vătămată Cistian Daniel**, acesta criticând ambele hotărâri pentru nelegalitate și netemeinicie, sub aspectul greșitei achitări a inculpatului Diaconescu Emil Alexandru. În concret, recurenta - parte vătămată a trecut în revistă probele pe care le consideră relevante în cauză, în mare parte aceleași ca și cele prezentate în concluziile parchetului, apreciind că acestea fac dovada că inculpatul Diaconescu Emil Alexandru este autorul faptelor pentru care a fost trimis în judecată și pe care le-a săvârșit cu vinovăție.

Examinând hotărârile pronunțate în cauză prin prisma cazului de casare prev. de art. 385/9 pct.18 Cod procedură penală, Înalta Curtea constată că recursurile sunt nefondate.

Pentru început, se impune precizarea că incidența cazului de casare prev. de art. 385/9 pct.18 Cod procedură penală presupune, în principiu, că instanța de recurs verifică respectarea legii la judecarea cauzei de către instanța de fond, luând în considerare situația de fapt pe care aceasta a reținut-o prin propria apreciere dată probelor administrate. Așadar, în reglementarea actuală a recursului *nu se prevede pentru instanța de recurs dreptul de a da o nouă apreciere probelor și, eventual, de a administra probele necesare, așa cum se prevede în art. 378 alin. 2 Cod procedură penală în privința apelului*. Fără a se confunda „eroarea de fapt” cu o greșită apreciere a probelor, prin „eroare de fapt” se înțelege o greșită examinare a probelor administrate de instanța de fond - adică la dosar există o anumită probă care în realitate nu există sau *atunci când se consideră că o anumită mărturie, un anumit act, un anumit raport de expertiză ar demonstra existența unei împrejurări, când, în realitate, din aceste mijloace de probă reiese contrariul*; totodată, eroarea de fapt trebuie să fie „gravă”, adică să fi influențat soluția procesului, respectiv să se fi pronunțat o soluție inversă decât cea corectă.

Deși parchetul și recurenta - parte vătămată au susținut că ambele instanțe - de fond și apel - au ajuns la concluzia achitării inculpatului, respectiv a reținerii nevinovăției acestuia în comiterea faptelor, prin interpretarea eronată a mai multor probe, Înalta Curte constată că, dimpotrivă, atât prima instanță, cât și cea de apel au făcut o analiză amănunțită și pertinentă a tuturor probelor administrate pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești. Mai mult, instanța de apel, dând dovadă de rol activ, pentru a-și forma propria convingere cu privire la vinovăția ori, dimpotrivă, nevinovăția inculpatului, a readministrat o parte din probatoriu, a reaudiat inculpatul și a dispus admiterea de probe noi,

respectiv audierea a trei martori și solicitarea avizului Comisiei Superioare de Medicină Legală din cadrul INML București, precum și a unor relații de la IPJ Brașov și DIICOT – Biroul Teritorial Brașov.

În considerentele prezentei decizii au fost expuse detaliat toate mijloacele de probă administrate atât în faza de urmărire penală cât și în faza de judecată, redându-se inclusiv argumentele pentru care instanța de fond și cea de apel le-au catalogat ca *probe certe, probabile sau neconcludente*, precum și raționamentele pe baza cărora instanțele, în interpretarea acestor probe, au ajuns la soluția de achitare a inculpatului. Această redare detaliată a considerentelor hotărârilor criticate nu s-a făcut în ideea unei redactări facile, ci a fost justificată de necesitatea de a trece în revistă toate probele, tocmai pentru a se putea analiza dacă instanțele au făcut o corectă sau, dimpotrivă, greșită examinare a probelor.

În concret, faptul că inculpatul Diaconescu Emil Alexandru a fost inconsecvent în declarațiile date în fața organelor judiciare este irelevant întrucât, conform art.66 alin.1 Cod procedură penală „*inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție și nu este obligat să-și dovedească nevinovăția*”. Potrivit art.69 Cod procedură penală „*declarațiile inculpatului făcute în cursul procesului penal pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză*”. Inculpatul nu a recunoscut niciodată că s-ar fi aflat la locul faptei și că ar fi ucis cele două victime, arătând în mod constant că, în perioada 4.12.-6.12.2004, s-a aflat în municipiul București, inadvertențele din declarații sale privind modul și persoanele cu care și-a petrecut timpul fiind corect reliefate de instanțe de fond și cea de apel. Or, aceste aspecte nu sunt de natură a contura vinovăția inculpatului, atâta vreme cât declarațiile sale au fost confirmate de mai mulți martori, inclusiv de persoane care nu îi erau rude sau prieteni, ale căror declarații se coroborează cu datele din listing-uri telefonice, iar, pe de altă parte, probele administrate în acuzare nu au exclus posibilitatea ca inculpatul să se fi aflat în locațiile indicate din mun. București.

În sprijinul nevinovăției inculpatului vin și concluziile *rapoartelor de expertiză criminalistică traseologică – care exclud posibilitatea ca inculpatul să fi creat urma de încălțăminte de pe teigheaua din incinta farmaciei, lăsată de autorul faptelor, deoarece talpa piciorului său desculț este evident mai mare decât urma de încălțăminte cu care a fost comparată; raportul de constatare tehnico – științifică dactiloscopică a urmelor papilare ridicate de la locul faptei, apte comparării dactiloscopice, ce atestă că acestea nu au fost create de inculpat; raportul de expertiză biocriminalistică nr. 108264 din 10.01.2005 care a exclus posibilitatea ca profilele genetice ale victimelor cu care autorul faptei a venit în contact, să fi fost găsite pe obiectele vestimentare ridicate din locuința inculpatului.*

Totodată, declarațiile martorilor oculari care l-au văzut pe presupusul autor al faptei în imediata apropiere a locului faptei (martorul sub acoperire „Coco”, martora Szadobagy Gabriela și martorul Strugaru Adrian), prin amănuntele care le-au oferit cu privire la fizionomia (mai rotund la față, cu părul tuns scurt) și vestimentația acestei persoane (haină lungă, peste genunchi, bufantă, groasă de iarnă), nu-l indică cu certitudine pe inculpat ca fiind acea persoană.

Singurele mijloace de probă care indică faptul că inculpatul ar putea fi autorul faptei au *caracter de probabilitate*. Astfel, *rapoartele de expertiză ADN* s-au efectuat asupra unei mixturi de urme biologice, situație în care s-a stabilit cu probabilitate că și inculpatul se numără printre posibiii contribuitori la formarea acestei mixturi. Pe de altă parte, amestecul de material genetic a fost într-o cantitate ce se situează la limita inferioară a sensibilității kiturilor de analiză genetică iar profilul cromozomial Y este unic, *raportat însă la baza de date în care s-a efectuat căutarea* (destul de redusă numeric pentru România). De asemenea, *expertizele balistice* efectuate în cauză au stabilit că pe mâneca dreaptă a hainei din material impermeabil, de culoare maron, găsită în domiciliul inculpatului, s-au evidențiat factori secundari ai împușcării, care totuși nu sunt identici cu cei relevați pe obiectele vestimentare ai victimelor, în acest ultim caz fiind în plus și microurme de aluminiu, absente pe haina inculpatului, deci nu au fost creați în aceeași împrejurare. În plus, *experimentul judiciar* efectuat în cauză a evidențiat că această geacă i se potrivește în talie inculpatului, însă îi este scurtă la mâneci, lucru ce ar fi fost observat de către martori; totodată, potrivit *suplimentului la expertiză* efectuat în instanță, sunt șanse reduse de a se imprima factorii secundari ai împușcării pe obiecte de îmbrăcăminte purtate pe sub altele (cum ar fi cazul gecii maron), cu atât mai mult cu cât mâneca obiectului de îmbrăcăminte purtată la interior este mai scurtă.

Sub un ultim aspect, *declarațiile martorului Mareș Dumitru* - care a dat primele informații organelor de cercetare penală, recunoscându-l pe inculpat, după mediatizarea portretului robot, ca fiind un fost coleg de celulă și oferind apoi detalii despre confesiunile inculpatului privitoare la faptă, urmare a cazării în aceeași celulă din Arestul IPJ Brașov -, au fost în mod corect caracterizate ca nesincere, nefiind în măsură să dovedească vinovăția inculpatului, avându-se în vedere că nu se coroborează decât parțial cu alte mijloace de probă și luând în considerare numeroasele inadvertențe, reveniri și refuzul de a răspunde la toate întrebările instanței. De altfel, creditul pe care organele de anchetă l-au acordat informațiilor acestui martor și canalizarea anchetei doar asupra inculpatului, fără a lua în calcul și alți posibili suspecti, reprezintă o carență a anchetei penale, anchetatorii pierzând șansa să abordeze și să exploateze și alte piste; totodată, mediatizarea excesivă a cauzei și

difuzarea portretului robot al inculpatului, au alterat în parte memoria martorilor, deformând datele percepute de aceștia.

Față de aceste considerente, având în vedere că, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, Înalta Curte apreciază că în mod corect s-a dat eficiență regulii potrivit căreia „orice îndoială este în favoarea inculpatului” (in dubio pro reo), transformându-se, practic, într-o *probă pozitivă de nevinovăție*.

Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, ce se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția acestuia, în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite. Aceasta deoarece îmfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe *probabilitate*, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Pentru toate aceste motive, având în vedere și faptul că nu există motive de casare care să fie luate în considerare din oficiu, conform dispozițiilor art. 385/9 alin. 3 Cod procedură penală, Înalta Curte, în baza art. 385/15 pct.1 lit. b din același cod, va respinge, ca nefondate, recursurile formulate de parchet și partea vătămată Cistian Daniel, constatând că soluția de achitare dispusă în cauză este corectă.

Conform dispozițiilor art. 192 alin.2 din Codul de procedură penală, recurenta – parte vătămată va fi obligată la cheltuieli judiciare către stat, iar potrivit dispozițiilor art. 192 alin.3 din același cod, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea recursului parchetului, avansate de stat, rămân în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și partea vătămată Cistian Daniel împotriva deciziei penale nr.44/Ap din 15 mai 2008 a Curții de Apel Brașov – Secția penală și pentru cauze cu minori, privind pe intimatul inculpat Diaconescu Emil Alexandru.

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea recursului Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, rămân în sarcina statului.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu în sumă de 100 lei pentru apărarea intimatului inculpat până la prezentarea apărătorului ales, se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

Obligă recurenta parte vătămată la plata sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 25 noiembrie 2008.